

მარკოზის სახარება

იოანე ნათლისმცემელი აშაყებს გზას

1 დასაწყისი სახარებისა იესო ქრისტესი, ღვთის ძისა.

2 როგორც ესაია წინასწარმეტყველში სწერია: „აჰა, მე მოვავლენ შენი სახის წინაშე ჩემს ანგელოზს, რომელიც მოამზადებს შენს გზას.

3 ხმა მღალადებლისა უდაბნოში. განუმზადეთ გზა უფალს, მოასწორეთ მისი ბილიკები.“

4 იოანე ნათლისმცემელი უდაბნოში მივიდა და ქადაგებდა სინანულის ნათლისცემას ცოდვათა მისატყვებლად.

5 გამოდიოდა მასთან იუდეველთა მთელი ქვეყანა და ყველა იერუსალიმელი და მდინარე იორდანეში მის მიერ ინათლებოდნენ და თავიანთ ცოდვებს აღიარებდნენ.

6 იოანეს ემოსა აქლემის ბეწვი და წელზე ტყავის სარ-

ტყელი ერტყა. და ჭამდა კალიებსა და ველურ თაფლს.

7 ქადაგებდა და ამბობდა: „ჩემს შემდეგ ჩემზე უძლიერესი მოდის, ვის წინაშეც არა ვარ ღირსი დავიხარო და სანდლის თასმა გავუხსნა.

8 მე წყლითგნათლავდით, ის კისულოწმიდით მოგნათლავთ.“

ნათლისება

9 მოხდა იმ დღეებში, რომ მოვიდა იესო გალილეის ნაზარეთიდან და მოინათლა იოანეს მიერ იორდანეში.

10 და უტბად, როცა წყლიდან ამოდიოდა, იხილა გახსნილი ცა და სული, მტრედით ვთრდამომავალი მის ზე.

11 და ციდან იყო ხმა: „შენ ხარ ჩემი საყვარელი ძე, რომელიც მოვიწონე მე.“

გამოცა. ქადაგება გალიელაში

12 და უტბად წაიყვანა იგი სულმა უდაბნოში.

13 უდაბნოში ორმოცი დღე იყო იგი და სატანისგან იცდებოდა. მხეცებთან იყო და ანგელოზები ემსახურებოდნენ.

14 მას შემდეგ, რაც იოანე გადაცემულ იქნა, იესო მივიდა გალიელაში და ღვთის სახარებას ქადაგებდა

15 და ამბობდა: „აღსრულდა ჟამი და მოახლოვდა ღვთის სასუფეველი. მოინანიეთ და იწამეთ სახარება.“

ოთხი მოციქულის მონობება

16 როცა გალიელის ზღვის პირას დადიოდა, დაინახა სიმონი და სიმონის ძმა ანდრია, რომლებიც ზღვაში ბადეს ისროდნენ, რადგან მებაღურები იყვნენ.

17 იესომ უთხრა მათ: „მომყევით მე და ადამიანთა მებაღურებად გახდით.“

18 მათ მყისვე მიატოვეს ბადეები და გაჰყვნენ მას.

19 ცოტა გაიარა და დაინახა იაკობ ზებედეს ძე და მისი ძმა იოანე. ისინი ნავში ბადეებს ამზადებდნენ.

20 მყისვე მოიხმო ისინი, და მათ მიატოვეს თავიანთი მამა ზებედე ნავში მყოფ მუშებთან ერთად და გაჰყვნენ მას.

ქადაგება და განუხუნებანი კაპეხნაუსა და გალიელაში

21 კაპერნაუმს მივიდნენ და მყისვე, შაბათ დღეს, შევიდნენ სინაგოგაში, და იგი ასწავლიდა მათ.

22 გაოცებულნი იყვნენ მისი მოძღვრებით, რადგან ასწავლიდა მათ, როგორც ხელმწიფების მქონე და არა როგორც მწიგნობარნი.

23 უცბად მათ სინაგოგაში მყოფმა, არაწმიდა სულით შეპყრობილმა, კაცმა იყვირა:

24 „რა გინდა ჩვენგან, იესო ნაზარეტელი? ჩვენს დასალუბავად მოხვედო? გიცნობ, ვინც ხარ, ღვთის წმიდა.“

25 იესომ შეერისხა იგი და უთხრა: „გაჩუმდი და გადი მაგისგან.“

26 არაწმიდა სულმა შეან-
ჭღრია იგი, დიდი ხმით დაი-
კვილა და გამოვიდა მისგან.

27 ისე განცვიფრდნენ ყვე-
ლანი, რომ, ერთმანეთს ეკი-
თხებოდნენ: ეს რა არისა? ეს
რა ახალი მოძღვრებაა, რომ
ხელმწიფებით არაწმიდა
სულთაც კი უბრძანებს და
ისინიც ემორჩილებიანო მას?

28 მისი ამბავი მყისვე მო-
ედო გალილეის მთელ მხა-
რეს.

29 სინაგოგიდან გამოსვ-
ლისთანავე სიმონისა და ან-
დრეას სახლში მივიდნენ იო-
ანესთან და იაკობთან ერ-
თად.

30 სიმონის სიდედრი იწვა
ციებ-ცხელებით შეპყრობი-
ლი. მას მყისვე უთხრეს მას-
ზე.

31 მივიდა, ხელი მოჰკიდა
და წამოაყენა იგი. სიციხემ გა-
უარა და მოემსახურა მათ.

32 საღამო ჟამს, მზის ჩასვ-
ლისას, მიუყვანეს მას ყვე-
ლა, ვინც კი სნეული და ეშ-
მაკუული იყო.

33 მთელი ქალაქი შეკრე-
ბილი იყო კართან.

34 ბევრი სნეული განკურ-
ნა სხვა და სხვა სენისაგან,
ბევრი ეშმაკი განდევნა და
ნებას არ რთავდა ეშმაკებს,
ელაპარაკათ, რადგან ისინი
იცნობდნენ მას.

35 განთიადამდე, ჯერ კი-
დეგ ღამიანად აღგა, გავიდა
და წავიდა უდაბნო ადგი-
ლას, და იქ ღოცულობდა.

36 სიმონი და მასთან მყოფ-
ნი საჩქაროდ გაედევნენ მას.

37 იპოვეს იგი და უთხრეს:
„ყველა შენ გეძებ.“

38 უთხრა მათ: „წავიდეთ
სხვა ახლო-მახლო ქალაქებ-
ში, რათა იქაც ვიქადაგო,
რადგან ამისათვის ვარ მოსუ-
ლი.“

39 და დადიოდა მთელ გა-
ლილეაში, ქადაგებდა მათ
სინაგოგებში და ეშმაკებს
დევნიდა.

40 მოვიდა მასთან ერთი
კეთროვანი, მუხლი მოუყა-
რა, შეევედრა და უთხრა:
„თუ გაუბრუნებ, შეგიძლია ჩემი
განწმედა.“

41 შეეცოდა იგი, გაიწოდა
ხელი, შეახო მას და უთხრა:
„მსურს, განიწმიდე!“

42 და მყისვე მოშორდა
კეთრი და განიწმიდა.

43 მკაცრად გააფრთხილა
და მყისვე გაუშვა.

44 უთხრა მას: „უყურე,
არავის უთხრა, არამედ წადი
და ეჩვენე მღვდელს და შეს-
წირე შენი განწმედისათვის,
რაც ბრძანა მოსემ, მათდა
დასამოწმებლად.“

45 ის კი გავიდა და დაიწ-
ყო ბევრი ლაპარაკი და ისე
გახმაურა ეს ამბავი რომ, იე-
სო ცხადად ვედარ შედიოდა
ქალაქში, არამედ გარეთ,
უდაბნო ადგილებში იმყო-
ვებოდა და ყოველი მხრი-
დან მიედინებოდნენ მასთან.

დაჯიხომილის ანუხნება. ხელმწიფება ცოდების მიკვეებისა

2 რამდენიმე დღის შემდეგ
კვლავ მივიდა კაპერნა-
უმში და ხმა დაირხა, რომ სახ-
ლშიაო.

2 იმდენმა ხალხმა მოიყა-
რა თავი, რომ კარში ტევა არ
იყო. და ეუბნებოდა მათ
სიტყვას.

3 მივიდნენ და მიუყვანეს

დავრდომილი, რომელიც
ოთხს მოჰყავდა.

4 და რადგან მასთან მიყ-
ვანა შეუძლებელი იყო ხალ-
ხის გამო, იმ სახლს ვადახ-
დეს სახურავი, სადაც იგი იმ-
ყოფებოდა, ჩათხარეს ხვრე-
ლი და ჩაუშვეს საწოლი, რომ
მელზედაც დავრდომილი
იწვა.

5 იხილა იესომ მათი რწმე-
ნა და უთხრა დავრდომილს:
„შვილო, მოგეტევა შენი
ცოდებები!“

6 იქ ზოგიერთი მწიგნობა-
რი იჯდა და თავის გულში
ფიქრობდა:

7 „რატომ ლაპარაკობს
ასე? ღმერთსა გმობს. ვის ძა-
ლუძს ცოდვების მიტეგება
ერთი ღვთის გარდა?“

8 იესო თავისი სულით მა-
შინვე მიხვდა, რასაც გულში
ფიქრობდნენ ისინი, და უთ-
ხრა: „ასეთი რამ გულში რად
გავივლით?“

9 რა უფრო ადვილია –
თქმა დავრდომილისთვის:
‘შენი ცოდვები მოგეტევა’,
თუ თქმა: ‘ადექი, აიღე შენი
საწოლი და გაიარე’?

10 ხოლო, რათა იცოდეთ, რომ კაცის ძეს აქვს ქვეყანაზე ცოდვების მიტევების ხელმოწიფება, უთხრა დავრდომილს;

11 შენ გეუბნები, ადექი, აიღე შენი საწოლი და წადი შენს სახლში!“

12 ადგა, მყისვე აიღო თავისი საწოლი და გამოვიდა ყველას თვალწინ. ყველა განცვიფრდა და აღიდებდა ღმერთს, ამბობდნენ: „არასოდეს გვიანახავს მსგავსი რამ.“

ლევის მოწოდება

13 კვლავ გავიდა ზღვაზე და მთელი ხალხი მიდიოდა მასთან და იქ ასწავლიდა მათ.

14 გაიარა და დაინახა საბაყოსთან მქდომარე ლევი აღფეხი და უთხრა: „გამომყვივი მე.“ ისიც ადგა და გაჰყვა მას.

15 როცა მის სახლში დაჯდა, იესოსთან და მის მოწაფეებთან ერთად იჯდა ბევრი მებაჟე და ცოდვილი, რადგან მრავალნი იყვნენ იქ, ვინც გაჰყვა მას.

16 და რაკი ფარისეველთა მოწონებრებმა დაინახეს, რომ ის მებაჟეებთან და ცოდვილებთან ჭამდა, მის მოწაფეებს უთხრეს: „რატომ ჭამს მებაჟეებთან და ცოდვილებთან?“

17 ეს რომ იესომ გაიგონა, უთხრა მათ: „მკურნალი ჯანმრთელებს კი არა, სნეულებს სჭირდებათ. მართალთა კი არა, ცოდვილთა მოსახმობად მოვედი.“

ახალი ღვინო ახალ ტყეში

18 იოანეს მოწაფეები და ფარისეველნი მარხულობდნენ. მივიდნენ მასთან და უთხრეს: „რატომაა, რომ იოანეს მოწაფეები და ფარისეველთა მოწაფეები მარხულობენ, შენი მოწაფეები კი არ მარხულობენ?“

19 იესომ უთხრა მათ: „განა შეუძლიათ მარხულობა მექორწილებს, ვიდრე ნეფე მათთან არის? ვიდრე ნეფე თანა ჰყავთ, არ შეუძლიათ მარხულობა,

20 მაგრამ მოვა დღეები, როცა ნეფე წაერთმევათ და იმარხულებენ იმ დღეს.

21 ძველ ტანსაცმელს არავინ დააკერებს ახალთახალი ქსოვილის საკერებელს, თორემ ახალდაკერებული მოეხევა ძველს და უარესად გამოიხევა.

22 არავინ ჩაასხამს ახალ ღვინოს ძველ ტიკებში, თორემ ღვინო ტიკებს დახეთქავს და ღვინოც დაიღუპება და ტიკებიც. არამედ ახალ ღვინოს ახალ ტიკებში ასხამენ.“

შაბათის უფალიც ახის კაცის ძე

23 მოუხდა მას შაბათ დღეს ყანებზე გადავლა და მისმა მოწაფეებმა გზადაგზა თავთავების წყვეტა დაიწყეს.

24 ფარისეველებმა უთხრეს მას: „შაბათი რატომ აკეთებენ, რაც შაბათ დღეს არაა ნებადართული?“

25 უთხრა მათ: „არასოდეს არ წაგვიკითხავთ, რა ქნა დაბადართული, თუ ბოროტია მოწივდათ მას და მასთან მყოფთ?“

26 როგორ შევიდა ღვთის სახლში აბიათარ მღვდელმ-

თავრის დროს, ჭამა საწინაშეო პურები, რისი ჭამის ნებაც არავის ჰქონდა, გარდა მღვდლებისა, და თავისთან მყოფებსაც დაუთრია?“

27 უთხრა მათ: „შაბათი ადამიანისთვის არის შექმნილი და არა ადამიანი შაბათისთვის.“

28 ამრევად, კაცის ძე შაბათის უფალიც არის.“

ხელმეზმარისი გაანუხნება

3 და კვლავ შევიდა სინაგოგაში. და იყო იქ კაცი, რომელსაც ხელი ჰქონდა გამხმარი.

2 უთვალთვალეზდნენ, შაბათ დღისითაც ხომ არ განკურნავდა, რომ ბრალი დაეღოთ მისთვის.

3 უთხრა ხელგამხმარ კაცს: „შეუამო დადექი.“

4 მათ კი უთხრა: „შაბათ დღეს კეთილის კეთებაა ნებადართული, თუ ბოროტია? სულის ხსნა, თუ დაღუპვა?“ და დუმდნენ ისინი.

5 იესომ რისხვით გადახედა მათ, მათი გულდანუშოობით

დამწუხრებულმა, და იმ კაცს უთხრა: „გაიწოდე ხელი!“ მანაც გაიწოდა და მოუჩრა ხელი.

6 ფარისევლები გამოსვლისთანავე შეითქვენენ ჰეროდთანებთან ერთად მის წინააღმდეგ, როგორ დაეღუპათ იგი.

7 იესო კი თავის მოწაფეებიანად ზღვისკენ გაემართა. მას უამრავი ხალხი მიჰყვებოდა გალილეიდან და იუდეიდან,

8 იერუსალიმიდან, იდუმეიდან, იორდანის გაღმიდან. მრავალი ხალხი მივიდა მასთან ტვიროსისა და ციღონის სანახებიდან, როცა შეიტყვეს, რაც მოიმოქმედა.

9 და უთხრა თავის მოწაფეებს, ნავი გაემზადებინათ მისთვის, რათა ხალხს არ შეევიწროვებინა იგი,

10 რადგან ბევრი განკურნა. ზედ აწყდებოდა ყველა, ვისაც რამ სნეულება სჭირდა, და ცდილობდა, შეხებოდა მას.

11 არაწმიდა სულებიც, როგორც კი დაინახავდნენ, ეცემოდნენ მის წინაშე და

ყვიროლით ამბობდნენ: „შენ ხარ ძე ღვთისა!“

12 იესო მკაცრად უბრძანებდა მათ, რათა არ გაემჟღავნებინათ იგი.

თორმეტის ამოჩევა მოციქულებად

13 და ავიდა მთაზე და მოუხმო, ვინც მას სურდა, და წავიდნენ მასთან.

14 თორმეტი ამოირჩია, რომ მასთან ერთად ყოფილიყვნენ, რათა გაეგზავნა საქადაგებლად,

15 და რათა ჰქონოდათ მათ განკურნებისა და ეშმაკთა გამოდევნის ხელმწიფება.

16 და ამოარჩია თორმეტი: მეტსახელად მისცა სიმონს პეტრე;

17 იაკობ ზებედეასს და იოანეს, იაკობის ძმას, უწოდებენ ბანერტებს, რაც ნიშნავს „ქუხილის ძენი“;

18 ანდრია და ფილიპე, ბართლომე და მათე, თომა და იაკობ ალფესი, თადეოზი და სიმონ კანანელი.

19 და იუდა ისკარიოტელი, რომელმაც გასცა იგი.

სატანა სატანის წინააღმდეგ

20 მივიდა სახლში და კვლავ იმდენმა ხალხმა მოიყარა თავი, რომ პურიც ვეღარა ჰქამეს.

21 მისიანებს მოესმათ და მის შესაპყრობად წამოვიდნენ, რადგან ამბობდნენ: შეშლილიაო.

22 იერუსალიმიდან ჩამოსულმა მწიგნობრებმა თქვეს: ბელზებელი ჰყავს და ეშმაკებს ეშმაკთა მთავრით სდევნისო.

23 მოუხმო მათ და იგაგებთ ეუბნებოდა: „როგორ შეუძლია სატანას სატანის განდევნა?“

24 თუ სამეფო თავისივე თავის წინააღმდეგ გაიყოფა, ის სამეფო ველარ გაძლებს.

25 თუ სახლი თავისივე თავის წინააღმდეგ გაიყოფა, ის სახლი ველარ გაძლებს;

26 და თუ სატანა თავის თავს წინ აღუდგა და გაიყო, ველარ გაძლებს. დაუდგა აღსასრული.

27 გერავინ შეძლებს შევიდეს ძლიერის სახლში და გაიტაცოს მისი ნივთები, თუ

ჯერ ძლიერს არ გათოკავს. მაშინდა გაძარცვავს მის სახლს.

28 ჰეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: ყველა ცოდვა მიეტევება კაცთა შვილებს, და გმობა, რამდენსაც უნდა გამოდნენ;

29 ხოლო ვინც სულიწმიდას დაგმობს, მას აღარასოდეს მიეტევება, არამედ საუკუნო ცოდვის თანამდებია.

30 რადგან ამბობდნენ: არაწმიდა სული ჰყავსო.

იესოს ედა და ძმები

31 მივიდნენ მისი ძმები და დედა, გარეთ დადგნენ და გაგზავნეს მის დასაძახებლად.

32 მის გარშემო ხალხი ისხდა, როცა უთხრეს, გარეთ შენი დედა და შენი დანი და შენი ძმანი არიან და შენ გეძებნო.

33 პასუხად უთხრა: „ვინ არიან ჩემი დედა და ჩემი ძმები?“

34 მის გარშემო მსხდომთ გადახედა და თქვა: „აჰა, ჩემი დედა და ჩემი ძმები.“

35 რადგან ის, ვინც ღვთის ნებას შეასრულებს, ისაა ჩემი ძმა, დაც და დედაც.“

იგავი მთესველზე

4 კვლავ დაიწყო სწავლებლა ზღვის პირას. მასთან ბევრმა ხალხმა მოიყარა თავი, იმდენმა, რომ იგი ნავში ჩაჯდა და გავიდა ზღვაზე. მთელი ხალხი კი ზღვის პირას იყო, ხმელეთზე.

2 ბევრ რასმე ასწავლიდა იგი იგავებით და თავის მოძღვრებაში ამბობდა:

3 „ისმინეთ! აჰა, გამოვიდა მთესველი სათესად.

4 თესვისას ზოგი გზისპირას დაგარდა. მოვიდნენ ფრინველები და აკენკეს.

5 ზოგი კლდოვანზე დაგარდა, სადაც ბევრი მიწა არ იყო, და მალე აღმოცენდა, ვინადიან მიწას სიღრმე არ ჰქონდა.

6 ხოლო მზე რომ ამოვიდა, დაჰქნა და, რაკი ფესვი არ ჰქონდა, გახმა.

7 ზოგი ეკლებში დაგარდა, გაიზარდა ეკლები და გააჩანაგეს იგი და მან ნაყოფი ველარ გამოიღო.

8 ზოგი კარგ ნიადაგზე დაგარდა და გამოიღო ნაყოფი. აღმოცენდა, გაიზარდა და იმატა ერთი – ოცდაათად, ერთი – სამოცად და ერთი – ასად.“

9 თქვა: „ვისაც ყური აქვს სასმენად, ისმინოს!“

10 როცა იგი მარტო დარჩა, მათ, ვინც გარს ეხვია თორმეტთან ერთად, ჰკითხეს იგავზე.

11 მან უთხრა: „თქვენ მოცემული გაქვთ ცოდნა ღვთის სასუფევლის საიდუმლოსი, ხოლო გარეშეთათვის ყველაფერი იგავებით ითქმის.

12 რადგან ხედვით ხედავენ და ვერ შეიცნობენ, სმენით ისმენენ და ვერ იგებენ, რათა არ მოიქცნენ და არ მიეტევოთ.“

13 უთხრა მათ: „ეს იგავი არ გესმით და როგორ მიხედვებით ყველა სხვა იგავს?“

14 მთესველი სიტყვას თესავს.

15 ისინი კი იმ გზის პირას არიან, სადაც ითესება სიტყვა. როგორც კი მოისმენენ, მაშინვე მოდის სატანა და იტაცებს მათში დათესილ სიტყვას.

16 ასევე, კლდოვანზე დათესილი ისინი არიან, რომლებიც როგორც კი სიტყვას მოისმენენ, მყის სიხარულით მიიღებენ მას.

17 მაგრამ ფესვი არ გააჩნიათ თავის თავში და ხანმოკლენი არიან და, როგორც კი დგება გასაჭირი ანდა დევნა სიტყვის გამო, მყისვე ცდუნდებიან.

18 სხვანი, ეკალთა შორის დათესილი ისინი არიან, რომლებიც სიტყვას მოისმენენ,

19 მაგრამ ამ სოფლის საზღვრის, სიმდიდრის საცდური და სხვა გულისთქმანი, მათში შესვლისას, აშთობენ სიტყვას და იგი უნაყოფო ხდება.

20 კეთილ ნიადაგზე დათესილი ისინი არიან, რომლებიც სიტყვას მოისმენენ და მიიღებენ, და გამოაქვთ ნაყოფი: ერთი – ოცდაათად, სამოცად და ასად.“

დაუკვიხით, ჩხაყ სიბნელი

21 უთხრა მათ: „განა იმისთვის მოაქვთ სათელი, რომ

ჭურჭლის ან საწოლის ქვეშ შედგან? განა იმისათვის არა, რომ სასანთლეზე დადგან?“

22 არ არსებობს დაფარული, რომ არ გაცხადდეს, და არც რამ დამალული, რომ არ გამოუცხადდეს.

23 თუ ვინმეს ყური აქვს სასმენად, ისმინოს!“

24 უთხრა მათ: „დაუკვირდით, რასაც ისმენთ: რომელი საწყაოთიც მიუწყავთ, იმავეთი მოგწყვებათ და მოგმატებათ.

25 რადგან, ვისაც აქვს, მას მიეცემა, და ვისაც არა აქვს, ისიც წაერთმევა, რაცა აქვს.“

მღოვანის მახყვანზე

26 თქვა: „ასეთია ღვთის სასუფველი: კაცმა რომ თესული ჩააგდოს მიწაში,

27 ეძიოს და დგებოდეს ღამით თუ დღისით. თესლი აღმოცენდება და იზრდება, მან კი არ იცის, როგორ.

28 რადგან მიწა თვითონ გამოიღებს ნაყოფს: პირველად ჭეჭილს, მერე თავთავს, შემდეგ კი სავსე მარცვალს თავთავში.

29 რაყამს მომწოდებანაყოფი, მყისვე გამოგზავნის ნამგალს, რადგან მოაწია მკამ.“

30 თქვა: „რას შევუდაროთ ღვთის სასუფეველი? ან რომელი იგავით გამოვთქვათ?“

31 იგი მღოვავის მარცვალსა ჰგავს, რომელიც მიწაზე დათესვისას ყველაზე მცირეა მიწაზე არსებულ თესლთა შორის,

32 დათესვის მერე კი ამოდის და ყველაზე დიდ მწვანოლად გადაიქცევა. დიდ ტოტებს გამოისხამს, ისე რომ მის ჩრდილშიცის ფრინველნი იბუდებენ.“

33 მრავალი ასეთი იგავით ეუბნებოდა იგი სიტყვას, რამდენის გაგებაც შეეძლოთ.

34 იგავის გარეშე არ ესაუბრებოდა მათ, თავის მოწაფეებს კი ცალკე განუმარტავდა ყველაფერს.

ქახიყა და ზღვაჲ ემოხრილებიან

35 იმავე დღეს, რომ მოსალამოვდა, უთხრა მათ: „გადაცუროთ გაღმა.“

36 გაუშვეს ხალხი და წაიყვანეს იგი ნავით, რომელშიც იჯდა. მასთან სხვა ნავებიც იყო.

37 ამოვარდა დიდი ქარიშხალი, ტალღები ნავს ეხეთქებოდა, ისე რომ ნავი უკვე ივსებოდა.

38 ის კი კიროზე იყო და სასთუმალზე ეძინა. გააღვიძეს და უთხრეს: „მოდგარო, არ გენადგლება, რომ ვიღუპებით?“

39 წამოდგა და შერისხა ქარი და უთხრა ზღვას: „დადუმდი, ჩადექ!“ ქარი დაცხრა და დიდი მყუდროება ჩამოლგა.

40 და უთხრა მათ: „რატომ ხართ ასე მხადლნი? რატომ არა გაქვთ რწმენა?“

41 და მათ დიდი შიშით შეეშინდათ და ერთმანეთს გააღულაპარაკეს: „ვის არის ეს, ქარიცა და ზღვაც რომ მას ემორჩილება?“

ლეგიონია ჩემი სახელი

5 გავიდნენ ზღვის გადაღმა, გერასენელთა მხარეში.

2 ნავიდან გადმოსულს მიეჭრა კაცი სამარხებიდან, არაწმიდა სულით შეპყრობილი.

3 მას სამყოფელი სამარხები შიშქონდა და ჩაჭვებითაც კი არავის შეეძლო მისი შეკვრა.

4 ვინაიდან უკვე მრავალჯერ იყო შეკრული ბორკილებითა და ჩაჭვებით, მაგრამ წყვეტდა ჩაჭვებს, ამსხვრევდა ბორკილებს და არავის შეეძლო მისი დამორჩილება.

5 მუდამ, დღე და ღამ, სამარხებსა და მთებში ღრიალებდა და ეხეთქებოდა ლოდებს.

6 როგორც კი დაინახა შორიდან იესო, მიიბრინა მასთან და თაყვანი სცა.

7 ხმაძალდა იყვარა და უთხრა: „რა ვინდა ჩემგან, უზენაესი ღვთის ძეგ? ღმერთს ვაფიცებ, ნუ მტანჯავ!“

8 რადგან უთხრა მას: „გადი ამ კაცისაგან, არაწმიდა სული!“

9 ჰკითხა მას: „რა არის შენი სახელი?“ უთხრა: „ლე-

გიონია ჩემი სახელი, ვინაიდან ბევრნი ვართ.“

10 ძალიან ევედრებოდა, რომ ამ არე-მარედან არ გაეძევებინა ისინი.

11 იქ კი, მთასთან, ღორების დიდი კოლტი ძოვდა.

12 შეევედრნენ მას და უთხრეს: „მიგვრეკე ღორებთან, რომ შევიდეთ მათში.“

13 დართო მათ ნება და გამოსული არაწმიდა სულები შევიდნენ ღორებში. და მიაწყდა კოლტი კბოდედან ზღვას, ორიათასამდე იყვნენ, და ჩაიხრჩო ზღვაში.

14 ხოლო მათი მძოვებელნი გაიქცნენ და შეატყობინეს ქალაქსა და სოფლებს და გამოვიდნენ, რომ ენახათ, რა მოხდა.

15 მოვიდნენ იესოსთან და ხედავენ, რომ ეშმაკეული, რომელსაც ლეგიონი ჰყავდა, ზის შემოსილი და გონთმოსული, და შეშინდნენ.

16 მხილველებმა უამბეს მათ, რაც დაემართა ეშმაკეულს და ღორებს.

17 და დაუწყეს ზვეწნა, გასცლოდა მათს საზღვრებს.

18 როცა აღიოდა იგი ნავში, ყოფილი ეშმაკეული შეევედრა, რომ თავისთან დაეტოვებინა.

19 ნება არ დართო მას, არამედ უთხრა: „წადი შენს სახლში, შენთან, და უთხარი მათ, რა გიყო ღმერთმა და როგორ შეგიწყალა.“

20 და წავიდა და გამოაცხადა დეკაპოლისში, რაც გაუკეთა მას იესომ, და უკვირდა ყველას.

იაიხოსის ქალიშვილის გაცოცხლება

21 და როცა იესომ კვლავ გამოდგა გამოსცურა ნავით, დიდძალი ხალხი მოგროვდა მასთან. და იყო ზღვის პირას.

22 და აჰა, მოვიდა სინაგოგის ერთი მთავართავანი, სახელად იაიროსი. და როცა დაინახა იგი, მის ფერხით დაეცა.

23 ბევრს ევედრებოდა მას და ეუბნებოდა: „ჩემი გოგონა სიკვდილის პირასაა. მოდი და დაასხი ხელები, რომ გამოჯანმრთელდეს და იცოცხლოს.“

24 და წაჰყვა მას. დიდძალი ხალხი აედევნა და ზედ აწყდებოდა.

25 ერთმა ქალმა, რომელსაც თორმეტი წელიწადი იყო, რაც სისხლის დენა სჭირდა

26 და მრავალი ტანჯვა ჰქონდა გადატანილი ბევრი მკურნალისაგან და, რაც კი ებადა, ყველაფერი დაეხარჯა, მაგრამ არაფერს ეშველა, უარეს დღეში ჩავარდნილიყო,

27 მოისმინა იესოზე, ხალხში უკნიდან მოუარა და შეეხო მის სამოსელს.

28 რადგან ამბობდა: მის სამოსელსაც რომ შეეხო, განვიკურნებო.

29 და მყისვე დაიშრიტა მისი სისხლის წყარო და სხეულში იგრძნო, რომ განიკურნა სატკივარისაგან.

30 მყისვე იგრძნო იესომ, რომ ძალა გავიდა მისგან. მიუბრუნდა ხალხს და უთხრა: „ვინ შეეხო ჩემს სამოსელს?“

31 და უთხრეს მას მისმა მოწაფეებმა: „ხედავ, ხალხი ზედ გაწყდება, შენ კი ამბობ: ვინ შეეხო?“

32 მან მიმოიხედა, რომ დაენახა ამის ჩამდენი.

33 ქალი, რომელმაც იცოდა, რაც თვითონ დაემართა, შიშით და თრთოლვით მივიდა, მის წინაშე დაემხო და მთელი სიმართლე უთხრა.

34 მან კი უთხრა მას: „ასულო, შენმა რწმენამ გიხსნა, წადი მშვიდობით და მორჩენილი ხარ შენი სენისაგან.“

35 ჯერ სიტყვა არ დაემთავრებინა, რომ მოვიდნენ სინაგოგის უფროსისაგან და უთხრეს: „შენი ასული მოკვდა, რაღად აწუხებ მოძღვარს?“

36 იესომ კი ამ სიტყვების მოსმენისთანავე უთხრა სინაგოგის უფროსს: „ნუ გემინია, ოღონდ გწამდეს.“

37 არავისთვის დაურთავს ნება წაჰყოლოდა, გარდა პეტრესი, იაკობისა და იოანესი – იაკობის ძმისა.

38 მივიდნენ სინაგოგის უფროსის სახლში და ხედავს, არეულობაა, ტირიანი და ბევრს მოთქვამენ.

39 და შევიდა და უთხრა: „რაზე სწუხხართ და სტი-

რით? არ მომკვდარა ბავშვი, სძინავს მხოლოდ.“

40 ისინი კი დასცინოდნენ მას. მან ყველანი გამორეკა, წაიყვანა ბავშვის დედ-მამა და მასთან მყოფნი და შევიდა, სადაც ბავშვი იწვა.

41 აიღო ბავშვის ხელი და უთხრა: „ტალითა კუმი!“ რაც ნიშნავს: გოგონა, შენ გეუბნები, ადექ!

42 და მყისვე წამოდგა გოგონა და გაიარა. თორმეტი წლისა იყო. მათ დიდად გაუკვირდათ.

43 მან მკაცრად გააფრთხილა ისინი, რომ არავის გაეგო ეს ამბავი. უთხრა, საჭმელი მიეცათ გოგონასთვის.

წინასწამეტყველის უპაცოცხლებლობა

6 და გავიდა იქიდან და მივიდა თავის სამშობლოში. და გაჰყვნენ თავისი მოწაფეებიც.

2 შაბათი რომ დადგა, სინაგოგაში დაიწყო სწავლება. მრავალი მსმენელი გაოცებული ამბობდა: საიდანა აქვს ამ კაცს ეს ყველაფერი?

და რა სიბრძნე აქვს მონიჭებული? რა სასწაულები ხდება მისი ხელით?

3 ეს ხურო არ არის, მარიამის ძე, იაკობის, იოსეს, იუდას და სიმონის ძმა? აქვე ჩვენთან არ იმყოფებიან მისი დები? და ცდუნდებოდნენ მასში.

4 უთხრა მათ იესომ: „წინასწარმეტყველი არსად არ არის უბატოდ, გარდა თავისი სამშობლოსი, სანათესაოსი და საკუთარი სახლისა.“

5 ვერ მოახდინა იქ ვერავითარი სასწაული, გარდა იმისა, რომ ორიოდ სწეულს ხელები დაასხა და განკურნა.

6 უკვირდა მათი ურწმუნოება, დადიოდა გარშემო სოფლებში და ასწავლიდა მათ.

თოხმეტი გაიზავნა მსახულებისათვის

7 და მოუხმო თორმეტს და დაიწყო მათი ორ-ორის დაგზავნა და აძლევდა მათ ხელმწიფებას უწმიდურ სულელებზე.

8 და გამოუცხადა მათ, არაფერი წაეღოთ გზაში, გარდა ხელჯოხისა: არც ბუერი, არც გულა, არც სპილენძი სარტყლით.

9 ჩაეცვათ სანდლები და არ მოესხათ ორი მოსასხამი.

10 უთხრა მათ: „რომელ სახლშიც შეხვალთ, იქ დარჩით, სანამ იმ ადგილიდან არ გამოხვალთ.“

11 თუ ვინმე არ მივიღებთ და არ მოვისმენთ, იქიდან წამოსვლისას თქვენს ფერხთაგან მტვერი ჩამოიბერტყეთ მათდა დასამოწმებლად. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: სოდომსა და გომორას უფრო გაუადვილდება განკითხვის დღეს, ვიდრე იქ ქალაქს.“

12 და გავიდნენ და დაიწყეს სინანულის ქადაგება.

13 სდევნიდნენ მრავალ ეშმაკს და სცხებდნენ ზეთს და ბევრ სწეულს კურნავდნენ.

ამბავი ნათლისმცემლის თავისკუთხისა

14 ესმა მეფე ჰეროდეს, ვინაიდან ცნობილი გახდა მი-

სი სახელი, და თქვა: იოანე ნათლისმცემელი აღმდგარა მკვდრეთით და ამიტომ მოქმედებენო ძალები მასში.

15 ერთნი ამბობდნენ, რომ ელიაა. სხვები კი ამბობდნენ, რომ წინასწარმეტყველია, როგორც ერთი წინასწარმეტყველთაგანი.

16 ჰეროდემ რომ გაიგო, თქვა: „ეს იოანეა, მე რომ თავი მოვკვეთე, ის აღმდგარა მკვდრეთით.“

17 რადგან მან, ჰეროდემ, შეაპყრობინა იოანე და საპატიმროში დაამწყვდია, თავისი ძმის, ფილოპეს ცოლის, ჰეროდისა გამო, ცოლად რომ ჰყავდა იგი.

18 რადგან იოანე ეუბნებოდა ჰეროდეს: „არ გერგება შენი ძმისცოლი ცოლად.“

19 ჰეროდისა კი გული მოსდოდა მასზე და უნდოდა მისი მოკლა, მაგრამ არ შეეძლო.

20 რადგან ჰეროდეს ეშინოდა იოანეს: იცოდა, რომ მართალი და წმიდა კაცი იყო და იფარავდა მას. როცა მას უსმენდა, დიდ საგონებელში

იყო და სიამოვნებით უგდებდა ყურს.

21 დადგა მარჯვე დღე, როცა ჰეროდემ თავის დაბადების დღეს ღვინი გაუმართა თავის მთავრებს, ათასისთავებს და გალილეველ აზნაურებს.

22 შევიდა ჰეროდისას ასული, ცეკვავდა და აამებდა ჰეროდესა და მის თანამეინახეებს. და უთხრა მეფემ ქალიშვილს: „რაც გინდა, მთხოვე და მოგცემ.“

23 და აღუთქვა მას: „რაც გინდა მთხოვე, მოგცემ, ჩემს ნახევარ სამეფოსაც კი.“

24 გამოვიდა და უთხრა თავის დედას: „რა ვთხოვ?“ იოანე ნათლისმცემლის თავიო, უთხრა მან.

25 და მყისვე, სასწრაფოდ შევიდა მეფესთან და მოსთხოვა: „მინდა, რომ ახლავე ლანჯრით მომართვა იოანე ნათლისმცემლის თავი.“

26 შეწუხდა მეფე, მაგრამ ფიცისა და თანამეინახეთა რიდის გამო, არ ისურვა მისი გაწბილება.

27 მყისვე გაგზავნა მეფემ ქალათი და უბრძანა მისი თავის მოტანა.

28 და წავიდა იგი, მოჰყვეთა მას თავი საპყრობილეში, ლანგრით მოიტანა მისი თავი და გადასცა ქალიშვილს, ხოლო ქალიშვილმა დედამისს მისცა.

29 გაიგეს მისმა მოწაფეებმა, მივიდნენ, აიღეს მისი გვამი და სამარხში დაასვენეს.

ხუთი ათასი ჯაცის გაძლუბა

30 შეიკრიბნენ იესოსთან მოციქულები და უამბეს მას ყველაფერი, რაც გააკეთეს და რაც ასწავლეს.

31 უთხრა მათ: „წამოდით მარტო თქვენ უდაბურ ადგილას და მცირედ მოისვენეთ.“ ვინაიდან მრავალი იყო მიმსვლელ-მომსვლელი და საქმელადაც ვერ იცლიდნენ.

32 და წავიდნენ უდაბურ ადგილას მარტონი ნავით.

33 დაინახეს ისინი, რომ მიდიოდნენ, და ბევრმა იცნო. ფეხით გაედევნენ ყოველი

ქალაქიდან და მათზე აღერ მივიდნენ.

34 გამოსულმა უამრავი ხალხი რომ დაინახა, შეებრალა ისინი, ვინაიდან უმწყემსო ცხვრებივით იყვნენ, და დაუწყო მათ მრავალი რამის სწავლება.

35 უკვე გვიანი ხანი იყო, რომ მივიდნენ მასთან მისი მოწაფეები და უთხრეს: „უდაბურია ეს ადგილი და უკვე გვიანი დროა.“

36 გაუფიქრა ისინი, რომ წავიდნენ ახლომანხლო დაბა-სოფლებში და იყიდონ თავისთვის საზრდო.“

37 მაგრამ მან მიუგო და უთხრა მათ: „თქვენ მიეცით მათ საჭმელი.“ მათ უთხრეს: „წავიდეთ, ორასი დინარის პური ვიყიდოთ და ამით მიეცეთ საჭმელად?“

38 უთხრა მათ: „რამდენი პური გაქვთ? წადით, ნახეთ!“ გაიგეს და უთხრეს: „ხუთი და ორიც თევზი.“

39 მაშინ უბრძანა მათ, ყველანი ჯგუფ-ჯგუფად დამსხდარიყვნენ მწვანეზე.

40 დასდნენ მწყობრად ას-

ასად და ორმოცდაათ-ორმოცდაათად.

41 აიღო ხუთი პური და ორი თევზი, ცას ახედა, აკურთხა, დატეხა პურები და მისცა თავის მოწაფეებს, რომ მათთვის ჩამოერიგებინათ. და ორი თევზიც დაუნაწილა ყველას.

42 ყველამ ჭამა და გაძღა.

43 დარჩენილი ნატეხებიდან და თევზიდან თორმეტი სავეს გოდორი აკრიფეს.

44 პურისმჭამელი სულ ხუთი ათასამდე მამაკაცი იყო.

ფეხით სიახილი წყაღე

45 მყისვე აიძულა თავისი მოწაფეები, ასულიყვნენ ნავში და წინდაწინ გასულიყვნენ გაღმა, ბეთსაილისკენ, ვიდრე ხალხს გაუშვებდა.

46 ისინი რომ გაისტუმრა, მთაზე ავიდა სალოცავად.

47 და როცა შესაღამოვდა, ნავი უშა ზღვაში იყო, ის კი მარტო დარჩა ხმელეთზე.

48 და დაინახა, რომ მათ უჭირდათ ნიჩბების მოსმა, რადგან პირქარი იყო. ღამის მეოთხე გუშავობაზე წავიდა

იგი მათკენ ზღვაზე სიარულით. და უნდოდა მათთვის გვერდი აეველო.

49 ხოლო მათ, ზღვაზე მოსიარულე რომ დაინახეს, იფიქრეს, მოჩვენება არისო, და შეშვებდნენ.

50 ყველამ დაინახა იგი და შეძრწუნდნენ. ის კი მყისვე გამოელაპარაკა მათ და უთხრა: „გამხნევდით, მე ვარ, ნუ გეშინათ!“

51 და ავიდა ნავში მათთან და ჩაღდა ქარი. და უფრო უკვირდათ,

52 ჭერ პურების ამბავსაც ვერ მიმხვდარიყვნენ, რადგან გონება დახშოდათ.

მთავათა გაჯანსაღება

53 გავიდნენ გაღმა და მიადგნენ გენესარეთის მიწას, და ჩაუშვეს ლუზა.

54 როგორც კი ნავიდან გადმოვიდნენ, უმაღლე იცნეს იგი იქაურებმა.

55 შემოირბინეს მთელი ის ქვეყანა და დაიწყეს საწოლებით სნეულთა გამოყვანა ყველგან, სადაც კი გაიგებდნენ, აქ არისო.

56 სადაც არ უნდა შესულიყო, დაბებში, ქალაქებში თუ სოფლებში, დასხამდნენ თავიანთ სწეულებს მოედნებზე და ევედრებოდნენ, რომ სამოსლის კალთაზე შეხების ნება მაინც მიეცა მათთვის. ვინც კი ეხებოდა, იკურნებოდა კიდევ.

ხა ბღენავს ადამიანს

7 და შეიკრიბნენ მასთან ფარისევლები და იერუსალიმიდან მოსული ზოგიერთი მწიგნობარი.

2 და დაინახეს, რომ ზოგიერთი მისი მოწაფეთაგანი ბინძური, ესე იგი, დაუბანელი ხელებით ჭამდა პურს.

3 რადგან ფარისევლები და ყველა იუდეველი, იცავენ ძველების ჩვეულებას და ისე არ ჭამენ, თუ საუღლდაგულოდ არ დაიბანეს ხელი.

4 ბაზრიდან დაბრუნებულები განბანის გარეშე არ ჭამენ. და სხვაც ბევრი რამ არის, რაც მიიღეს შესასრულებლად: სასმისების, თასების, სპილენძის ქვაბების გავლება წყალში.

5 და ჰკითხეს ფარისევლებმა და მწიგნობრებმა: „რატომ არ იქცევებიან შენი მოწაფეები ძველების გადმოცემისამებრ და ხელდაუბანელი ჭამენ პურს?“

6 მან უთხრა მათ: „კარგად წინასწარმეტყველებდა ესაია წინასწარმეტყველი თქვენისთანა თვალთმაქცეებზე. როგორც სწერია: ‘ეს ხალხი პატივს მცემს ბაგეებით, მათი გული კი შორსაა ჩემგან.’“

7 ამაოდ მეთაყვანებიან, ასწავლიან რა ადამიანთა მცნებებს და მოძღვრებებს.’

8 ღვთის მცნებათა მიმტოვებელნი იცავთ კაცთა გადმოცემას, სასმისების და თასების რეცხვას და მრავალ სხვას ამგვარს აკეთებთ.“

9 უთხრა მათ: „კარგია, რომ ღვთის მცნებას აუქმებთ, რათა თქვენი გადმოცემა დაიცვათ?“

10 მოსემ თქვა: ‘პატივი ეცი მამასა შენსა და დედასა შენსა. მამის, გინდ დედის აუგის მთქმელი სიკვდილით მოკვდეს.’

11 თქვენ კი ამბობთ: თუ კაცი ეტყვის მამას ან დედას: კობან, ესე იგი, ძღვენიო (ღმერთს), რითაც ჩემგან უნდა გესარგებლა, –

12 მას თქვენი ნებასა რთავთ, აღარაფერი გააკეთოს მამისთვის ან დედისათვის.

13 აუქმებთ ღვთის სიტყვას თქვენი გადმოცემით, რომელსაც გადასცემთ, და სხვასაც ბევრს ამის მსგავსს აკეთებთ.“

14 მოუწოდა კვლავ ხალხს და უთხრა: „მომისმინეთ ყველამ და შეიგნეთ:“

15 არაფერია ადამიანის გარეთ ისეთი, რასაც მასში შესვლით შეეძლოს მისი წაბოლწვა. არამედ რაც ადამიანისაგან გამოდის, ის ბოლწავს ადამიანს.

16 თუ ვინმეს ყურები აქვს სასმენად, ისმინოს!“

17 როცა ხალხს გაეროდა და სახლში შევიდა, მისმა მოწაფეებმა ჰკითხეს მას იგავზე.

18 უთხრა მათ: „ნუთუ თქვენც არ გაგეგებათ და ვერ მიმხვდარხართ, რომ არაფერს, რაც ადამიანში გა-

რედან შედის, არ ძალუძს მისი წაბოლწვა?“

19 ვინიდან, მის გულში კი არ შედის, არამედ მუცელში და გამოდის ზარულში.“ მან ასე განწმიდა ყოველგვარი საკვები.

20 შემდეგ უთხრა: „კაცისაგან გამომავალი შებილწავს კაცს.“

21 ვინიდან ადამიანის გულიდან გამოდის ბოროტი ზრახვანი, სიძვანი, ქურდობანი, მკვლელობანი,

22 მრუშობანი, ანგარებანი, მზაკრობანი, ვერაგობანი, გარყვნილებანი, თვალბოროტებანი, გმობანი, ამპარტავნება და უგუნურება.

23 ყველა ეს ბოროტება შიგნიდან გამოდის და ბოლწავს ადამიანს.“

ძაღუბიყ ქამენ შვილების საქმის ნამსყევს

24 ადგა იქიდან და ტვიროსის საზღვრისკენ წავიდა. და სახლში რომ შევიდა, არ უნდოდა ვინმეს ეცნო, მაგრამ ვერ შეძლო დაფარვა.

25 მაგრამ მაშინვე გაიგო ერთმა დედაკაცმა, რომლის ასულიც უწმიდური სულით ივკვებოდა, მივიდა და დაემხო მის ფერხთით.

26 ეუბნებოდა კი ბერძენი იყო, წარმოშობით სირიოფინიკელი, ზღვის გაღმელი, და ემუდარებოდა, განედგენა ეშმაკი მისი ასულისაგან.

27 და უთხრა მას: „მოითმინე, ჯერ შეიღებო გაძღნენ, თორემ არ არის კარგი, შვილებს წაართვა პური და ძაღლებს გადაუგდო.“

28 მან მიუგო და უთხრა: „მართალია, უფალო, მაგრამ ძაღლებიც რომ მაგიდის ქვეშ ჭამენ შვილების ნამცეცხებს.“

29 უთხრა: „მაგ სიტყვისათვის წადი, გასულია ეშმაკი შენი ასულისაგან.“

30 და წავიდა თავის სახლში და ნახა, რომ ბავშვი საწოლზე იწვა, ეშმაკი კი გასული იყო.

ყიუ ენაბეს განუხენბა

31 კვლავ გამობრუნდა ტვიროსის საზღვრებიდან და მივიდა ცილონის გზით გა-

ლილიის ზღვისკენ, დეკაპოლისის საზღვრების გავლით.

32 და მიუყვანეს მას ერთი ყრუ და ენაბლუ და შეევედრნენ, ხელი დაედო მისთვის.

33 გაიყვანა იგი ცალკე, ხალხისაგან მოშორებით, თითებით ყური დაუცო, დაანერწყვა და შეეხო მის ენას,

34 ცას ახედა, ამოიხრა და უთხრა მას: „ეფფათა“, რაც არის: განისხენ.

35 და მყისვე გაეხსნა მას სასმენელი, ენის ბორკილიც აეხსნა და გამართულად აღაბარაკა.

36 უბრძანა მათ, არავისთვის ეთქვათ, მაგრამ, რაც უფრო მეტად უკრძალავდა, მით უფრო აცხადებდნენ.

37 მეტისმეტად უკვირდათ და ამბობდნენ: „ყოველივეს სასიკეთოდ აკეთებს: ყრუებს ასმენინებს და მუნჯებს აღაპარაკებს.“

ოთხი ათასი ჯაცის გაძღება

8 იმ დღეებში დიდძალმა ხალხმა მოიყარა თავი და არაფერი ჰქონდათ, რომ ექა-

მათ. მან მოუხმო თავის მოწაფეებს და უთხრა:

2 „მეცოდება ეს ხალხი, რადგან უკვე სამი დღეა, რაც ჩემთან არიან და არაფერი აქვთ, რომ ჭამონ.“

3 მშვივრები რომ გაუგუშა შინ, დაუძღურდებიან. ზოგიერთი მათგანი ძალიან შორიდან არის მოსული.“

4 და მიუგეს მას მისმა მოწაფეებმა: „საიდან შეიძლება ამდენი ხალხის უდაბნოში დაპურება?“

5 ჰკითხა მათ: „რამდენი პური გაქვთ?“ მათ უთხრეს: „შვიდი.“

6 და უბრძანა ხალხს მიწაზე დამსხდარიყვნენ. აიღო შვიდი პური, მადლი შესწირა, დატეხა და მისცა თავის მოწაფეებს, რომ ჩამოერიგებინათ. მათაც ჩამოურიგეს ხალხს.

7 რამდენიმე თევზიც ჰქონდათ. აკურთხა და უბრძანა ისიც ჩამოერიგებინათ.

8 ჰკემეს და გაძღნენ. დარჩენილი ნატყეხებისგან შვიდი კალათი აიღეს.

9 ისინი კი ოთხი ათასამ-

დე იყვნენ. და გაუშვა ყველანი.

10 და მყისვე ავიდა ნავზე თავის მოწაფეებთან ერთად და მივიდნენ დალმანუთის მხარეში.

ფახისეველი მოითხოვენ სასნაულს

11 და გამოვიდნენ ფარისეველი და დაუწყეს დავა და მოსთხოვეს ციდან ნიშანი, რომ გამოეცადათ.

12 სულით ამოიხრა და თქვა: „რისთვის თხოულობს ეს მოდგმა ნიშანს? ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, რომ ამ მოდგმას ნიშანი არ მიეცემა.“

13 და მიატოვა ისინი, კვლავ ავიდა ნავზე და გაღმა გავიდა.

იხიედო ფახისეველი საფუახს

14 და დაავიწყდათ პურის წაღება. ნავში კი ერთი პურის მეტი არა ჰქონდათ.

15 დაარიგა ისინი და უთხრა: „გაფრთხილდით, ერთდეთ ფარისეველთა საფუარს და ჰეროდიათა საფუარს.“

16 ისინი კი ერთმანეთში ლაპარაკობდნენ: ალბათ იმიტომ, რომ პური არა გვაქვსო.

17 იესო მიხვდა და უთხრა მათ: „რატომ ლაპარაკობთ, რომ ბერი არა გაქვთ? ნუთუ კიდევ ვერ გაგიგიათ და ვერ შეგიგინიათ? გული გაგიქვადათ?“

18 თვალეზი გაქვთ და ვერ ხედავთ, ყური გაქვთ და არ გესმით? და არც გახსოვთ?

19 როცა ხუთი პური დაგტეხე ხუთი ათასი კაცისათვის, რამდენი გოდორი აიღეთ ნატეხებით სავსე?“ უთხრეს: „ოთრმეტი.“

20 „როცა ოთხი ათასისათვის შეიღი პური დაგტეხე, რამდენი კალათი აიღეთ ნატეხებით სავსე?“ უთხრეს: „შვიდი.“

21 და უთხრა მათ: „როგორ ვერ მიხვდით?“

ბჰმის განუხენბა ბეთსაიდაში

22 მივიდნენ ბეთსაიდაში და მიუყვანეს ბრმა და ევედრებოდნენ, რომ შეხებოდა მას.

23 და ჩაჰკიდა ბრმას ხელი, გაიყვანა იგი სოფლიდან, თვალეზზე დანერწყვა, დაადო ხელი და ჰკითხა: „ხედავ რამეს?“

24 მან აიხედა და თქვა: „ირგვლივ მოსიარულე ადამიანებს ვხედავ, ხეებზე.“

25 შემდეგ კვლავ დაადო ხელი თვალეზზე და მას თვალისჩინი აღუდგა, განიკურნა და ყველაფერი ნათლად დაინახა.

26 და გაისტუმრა შინ და უთხრა: „სოფელში ნუ შეხვალ.“

იესოს ჰხისტე მუნობა ჰუჰესკან

27 და წავიდნენ იესო და მისი მოწაფეები ფილიპეს კესარიის სოფლებში. გზადაგზა ელაპარაკებოდა იგი თავის მოწაფეებს და ეკითხებოდა: „რას ამბობს ხალხი, ვინა ვარ მე?“

28 მათ უთხრეს: ამბობენ, იოანე ნათლისმცემელიო. სხვები – ელიაო, სხვები – ერთ-ერთი წინასწარმეტყველიო.

29 და მან ჰკითხა მათ: „თქვენ რაღას იტყვით, ვინ ვარ მე?“ პეტრემ უთხრა: „შენ ქრისტე ხარ.“

30 და გააფრთხილა ისინი, რომ არავისთვის ეთქვათ მასზე.

ვინც თავის სულს გაუეხობილება, დაახკავს მას

31 და დაუწყო სწავლება, რომ კაცის ძეს მართებს მრავალი ტანჯვა აიტანოს, უარყოფილ იქნეს უზუცების, მღვდელმთავრებისა და მწიგნობრების მიერ, მოიკლას და მესამე დღეს აღდგეს.

32 და ცხადად ამბობდა სიტყვას. გვერდზე გაიხმო პეტრემ და დაუწყო კიცხვა.

33 ის კი მობრუნდა და გადახედა თავის მოწაფეებს. პეტრეს გაუწყრა და უთხრა: „მომიცილი, სატანავ! ღვთისასა რომ არ ფიქრობ, არამედ ადამიანისას.“

34 და მოუხმო ხალხს თავის მოწაფეებთან ერთად და უთხრა: „თუ ვინმეს სურს მე მომყვეს, უარყოს თავი, აი-

ლოს თავისი ჯვარი და მომდლოს მე.“

35 ვისაც სურს სული შეინარჩუნოს, იგი დაღუბავს მას. ხოლო ვინც ჩემი ანდა სახარების სულისთვის დაღუბავს სულს, იგი შეინარჩუნებს მას.

36 რას არგებს ადამიანს, თუ მთელ ქვეყნიერებას შეიძენს, თავის სულს კი ავნებს?

37 ან რისი მიცემა შეუძლია ადამიანს თავისი სულის სანაცვლოდ?

38 რადგან, ვისაც შერცხვება ჩემი და ჩემი სიტყვებისა ამ მრუშ და ცოდვილ მოდგემაში, კაცის ძესაც შერცხვება მისი, როცა მოვა თავისი მამის დიდებაში, წმიდა ანგელოზებთან ერთად.“

ფუხისცავება

9 უთხრა მათ: „ქემშარო ტად გეუბნებით თქვენ: არიან ზოგიერთნი აქ მდგომთავან, რომელნიც არ იგემებენ სიკვდილს, სანამ არ იხილავენ ღვთის სასუფეველს, ძლიერებით მოსულს.“

2 ექვსი დღის შემდეგ წაიყვანა იესომ პეტრე, იაკობი და იოანე, აიყვანა მალალ მთაზე განმარტოებით და ფერი იცვალა მათ წინაშე.

3 და გაბრწყინდა მისი სამოსელი და ძალზე სპეტაკი გახდა, ისეთი, რომ გამთეთრებელს ამ ქვეყანაზე არ ძალუძს ისე გათეთრება.

4 და ეჩვენა მათ ელია მოსესთან ერთად და ესაუბრებოდნენ იესოს.

5 მიუგო პეტრემ და უთხრა იესოს: „რაბი, კარგია ჩვენთვის აქ ყოფნა. გვაკეთებთ სამ კარავს. ერთი შენ, ერთი მოსეს და ერთიც ელიას.“

6 ვინაიდან არ იცოდა რა ეთქვა, რადგან ყველა შეშინებული იყო.

7 და გაჩნდა ღრუბელი, რომელმაც მოუჩრდილა მათ და იყო ხმა ღრუბლიდან: „ეს არის ჩემი საყვარელი ძე, ისმინეთ მისი!“

8 უცერად მიმოიხედეს, მაგრამ ირგვლივ ვერავინ დაინახეს, გარდა იესოსი.

9 როცა მთიდან ჩამოდიოდნენ, უბრძანა, არავისთ-

ვის ეთქვათ, რაც იხილეს, კაცის ძის მკვდრებით აღდგომამდე.

10 ეს სიტყვა გულში ჩაიდეს და ერთმანეთს ეკითხებოდნენ, რას ნიშნავსო მკვდრებით აღდგომა.

11 და ჰკითხეს მას: რატომ ამბობენ მწიგნობრები, რომ პირველად ელია უნდა მოვიდესო?

12 უთხრა მათ: „მართალია, პირველად ელია უნდა მოვიდეს და ყოველივე მოაწესრიგოს. კაცის ძეზე კი როგორღა დაწერილი, რომ მას მართებს ბევრი იტანჯოს და დამცირდეს?“

13 მაგრამ თქვენ გეუბნებით, რომ ელია მოვიდა და მას ისე მოექცნენ, როგორც უნდოდათ, როგორც დაწერილია მასზე.“

განუხნება უკვირი სულით შეპყრობილისა

14 როცა მოწაფეებთან მივიდა, დაინახა მათ ირგვლივ დადძალი ხალხი და მათთან მოღავე მწიგნობრები.

15 და მყისვე დაინახა

მთელმა ხალხმა და გაუკვირდათ. და მირბოდნენ მასთან და ესალმებოდნენ.

16 ჰკითხა მათ: „რას ეღაუბრით ამათ?“

17 ხალხიდან ერთ-ერთმა მიუგო: „მოძღვარო, შენთან მოვიყვანე ჩემი ვაჟი, რომელსაც უტყვობის სული სჭირს.“

18 სადაც კი შეიბყრობს, ძირს ანარცხებს, და გადმოდის დუჟი, კბილებს აღრჭენს და შეშდება. ვთხოვე შენს მოწაფეებს, რომ განედევნათ, მაგრამ ვერ შეძლეს.“

19 და მან მიუგო მათ და უთხრა: „ჰოი, ურწმუნო მოღვაჯე! როდემდე ეძიებთ თქვენთან? როდემდე უნდა გითმინოთ თქვენ? მომიყვანეთ იგი.“

20 და მოუყვანეს მას. როგორც კი სულმა დაინახა იგი, დაანარცხა. დაეცა მიწაზე, და გორავდა დუჟმორეული.

21 და ჰკითხა მის მამას: „რამდენი ხანია, რაც ეს დაემართა?“ უთხრა: „პატარაობიდან.“

22 ბევრჯერ ჩაუგდია ცეცხლსა და წყალში, რომ დაედუბა. თუკი რამე შეგიძლია, გვიშველე ჩვენ, შეგვიბრალე.“

23 იესომ უთხრა მას: „თუკი რამე შეგიძლიათ? მორწმუნისათვის ყველაფერი შესაძლებელია.“

24 ბავშვის მამამ მყისვე შესძახა ცრემლით და თქვა: „მწამს! უშველე ჩემს ურწმუნობას.“

25 როცა დაინახა იესომ, რომ ხალხი მორბის, შერისხა უწმიდური სული და უთხრა: „უტყვო და ყრუ სული! გიბრძანებ, გადი მაგისგან და აღარ შეხვდები მასში!“

26 შესძახა და მაგრად შეანჯღრია იგი და გავიდა. ის კი მკვდარივით გახდა, ისე რომ, ბევრი ამბობდა კიდევ, რომ ის მოკვდა.

27 იესომ დაუჭირა ხელი, წამოაყენა; და ისიც ფეხზე დადგა.

28 შინ რომ შევიდა, მისმა მოწაფეებმა განმარტოებით ჰკითხეს მას: „ჩვენ რატომ ვერ გავდევნეთ იგი?“

29 უთხრა მათ: „ეს მოდგმა ვერაფრით გამოვა, თუ არა ლოცვითა და მარხვით.“

იესო ეხადვ ღაჰაჰაჰობს თავის სიყვილისა და აღდგომასუ

30 იქიდან წასულები გალილეაზე გადიოდნენ. არ უნდოდა, ვინმეს ეცნო.

31 ასწავლიდა თავის მოწაფეებს და ეუბნებოდა: „კაცის ძე გადაცემულ იქნება კაცთა ხელში, მოკლავენ მას და მესამე დღეს აღდგება.“

32 მათ ვერ გაიგეს ეს სიტყვები და ეშინოდათ, რომ შეკითხოდნენ მას.

33 და მივიდნენ კაპერნაუმში. სახლში ყოფნისას ჰკითხა მათ: „რაზე მსჯელობდით გზაში?“

34 ისინი დუმდნენ, ვინაიდან გზაში ერთმანეთში მსჯელობდნენ: ვინ უფრო დიდიაო.

35 და დაჯდა და დაუძახა თორმეტს და უთხრა: „თუ ვინმეს უნდა პირველი იყოს, ის იქნება ყველაზე უკანასკნელი და ყველას მსახური.“

36 მოიყვანა ბავშვი, ჩააყვანა მათ შუა, მოეხვია და უთხრა მათ:

37 „ვინც მიიღებს ერთ ასეთ ბავშვს ჩემი სახელით, ის მე მიმიღებს. ხოლო ვინც მე მიმიღებს, ის მე კი არ მიღებს, არამედ ჩემს მომავლინებელს.“

38 უთხრა მას იოანემ: „მოდღარო, ჩვენ ვნახეთ კაცი, რომელიც შენი სახელით ემშაკებს დევნის, ჩვენ კი არ მოგვყვება. და ავუკრძალეთ მას, რადგან ჩვენ არ მოგვყვება.“

39 იესომ თქვა: „ნუ უკრძალავთ, ვინაიდან არავის, ვინც ჩემი სახელით სასწაულის ახდენს, არ ძალუძს ჩემი ასე იოლად გმობა,

40 ვინაიდან, ვინც ჩვენი წინააღმდეგი არ არის, ის ჩვენი თან არის.

41 ვინც წყალს შეგასმევთ სასმისით ჩემი სახელით, რაკი ქრისტესნი ხართ, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, მას არ დაეკარგება თავისი საზღაური.

42 ხოლო ვინც ერთ ამ მცირეთავანს, ჩემი მორწმუნე-

ბიდან, აცდუნებს, მისთვის აჯობებდა, წისქვილის ქვა დაეკიდათ კისერზე და ზღვაში გადაეგლოთ.

მიზეზი ცენებისა და ცუხლის გუნა

43 „თუ აცდუნებს შენი ხელი, მოიკვეთე იგი. გიჯობს, დასახიჩრებული შეხვიდე სიცოცხლეში, ვიდრე ორი ხელის მქონე შეხვიდე ჯოჯოხეთში, უშრეტელ ცეცხლში,

44 სადაც მატლი მათი არ კვდება და ცეცხლი არ ნელდება.

45 თუ აცდუნებს შენი ფეხი, მოიკვეთე იგი. გიჯობს, კოჭლი შეხვიდე სიცოცხლეში, ვიდრე ორი ფეხი გქონდეს და ჯოჯოხეთში ჩაგაგონო,

46 სადაც მატლი მათი არ კვდება და ცეცხლი არ ნელდება.

47 თუ აცდუნებს შენი თვალი, ამოთხარე იგი. გიჯობს, ცალი თვალთ შეხვიდე ღვთის სასუფეველში, ვიდრე ორი თვალი გქონდეს და ჩაგაგდონ ჯოჯოხეთში,

48 სადაც მატლი მათი არ კვდება და ცეცხლი არ ნელდება.

49 ვინაიდან ყველა ცეცხლით დამარილდება და ყოველი მსხვერპლი მარილით დამარილდება.

50 მარილი კარგია, მაგრამ თუ მარილი უმარილო გახდება, რილათი შეანელებთ მას? იქონიეთ თქვენში მარილი და მშვიდობიანად იყავით ერთმანეთში.“

დახიგება გაყჩაზე

10 და ადგა იქიდან და მივიდა იუდეის მხარეში და იორდანის გაღმა. კვლავ მოგროვდა მასთან ხალხი და, თავის ჩვეულებისამებრ, კვლავ ასწავლიდა მათ.

2 მოვიდნენ ფარისეველი და ეკითხებოდნენ: „თუ შეუძლია კაცს ცოლის გაშვება?“ და სცდიდნენ მას.

3 მან მიუგო და უთხრა მათ: „რა დაგიწესათ მოსემ?“

4 მათ თქვეს: „გაყრის წიგნის დაწერა და გაშვება.“

5 იესომ უთხრა მათ: „თქვენი გულქვაობის გამო

დაგიწერათ მან ეს მცნება.

6 მაგრამ შექმნის დასაბამიდან ღმერთმა მამაკაცად და დედაკაცად შექმნა ისინი.

7 ამიტომ მიატოვებს კაცი მამას და დედას და მიეკრობა თავის ცოლს.

8 და ორნი იქნებიან ერთ ხორცად. ამრიგად, ისინი ორნი კი არ არიან, ერთი ხორცი არიან.

9 ამრიგად, რაც ღმერთმა შეაუღლა, კაცი ნუ გაყრის მათ.“

10 სახლში მოწაფეებმა კვლავ ჰკითხეს ამაზე.

11 და ეუბნება მათ: „ვინც თავის ცოლს გაუშვებს და სხვას შეირთავს, იგი მრუშობს მის მიმართ.

12 თუ ცოლი გაეყრება ქმარს და სხვას მისთხოვდება, მრუშობს.“

იესო ბავშვებს აკუთხებს

13 და მოჰყავდათ მასთან ბავშვები, რათა შეხებოდა მათ, მოწაფეები კი საყვედურობდნენ მომყვანებს.

14 დაინახა იესომ, გაწყრა და უთხრა მათ: „გამოუშვით ბავშვები და ნუ დაუშლით ჩემთან მოსვლას, ვინაიდან მაგათნაირებისაა ღვთის სასუფეველი.

15 ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: ვინც ბავშვივით არ მიიღებს ღვთის სასუფეველს, ვერ შევა შიგ.“

16 მოეხვია მათ, ხელები დაასხა და აკურთხა ისინი.

შეითხვა საუკუნო სიცოცხლეზე

17 გზაზე რომ გამოდიოდა, ვილაც კაცმა მიიბრინა მასთან, მუხლი მოიყარა მის წინაშე და შეევედრა: „კეთილო მოძღვარო, რა ვქნა, რომ საუკუნო სიცოცხლე დავიმკვიდრო?“

18 იესომ უთხრა მას: „რატომ მიწოდებ მე კეთილს? არავინ არის კეთილი, გარდა ერთი ღმერთისა.

19 იცი მცნებანი: არ იმრუშო, არ კლა, არ იბარო, არ იყო ცრუმოწმე, არ მოატყუო, პატივი ეცი შენს მამას და დედას.“

20 მან უთხრა: „მოძღვარო, ყოველივე ამას ჩემი სიჭაბუკიდან ვიცავდი.“

21 იესო დააკვირდა მას და შეუყვარდა, და უთხრა: „ერთი რამ გაკლია: წაიდა, რაც გაქვს, გაყიდე და ღარიბებს დაურიგე და ზეცაში გექნება საუნჯე. მერე მოდი და გამომყევი.“

22 ის შეწუხდა ამ სიტყვებზე და დანაღვლიანებული წავიდა, ვინაიდან დიდძალი ქონება ჰქონდა.

23 იესომ მიმოიხედა და უთხრა თავის მოწაფეებს: „რა ძნელი იქნება სიმდიდრის მქონეთა შესვლა ღვთის სასუფეველში.“

24 მოწაფეები განცვიფრდნენ მის სიტყვებზე. იესომ კვლავ მიუგო და უთხრა მათ: „შვილებო, რა ძნელია ღვთის სასუფეველში შესვლა მათთვის, ვინც სიმდიდრეზეა დანდობილი!

25 უმალ აქლემი გაძვრება ნემსის ყუნწში, ვიდრე მდიდარი შევა ღვთის სასუფეველში.“

26 იმათ კი უფრო მეტად

გაიოცეს და ერთმანეთში ამბობდნენ: „ვისღა შეუძლია გადარჩენა?“

27 შეხედა მათ იესომ და თქვა: „ეს კაცთათვის არის შეუძლებელი და არა ღვთისათვის, რადგან ღვთისათვის ყოველივე შესაძლებელია.“

28 დაუწყო პეტრემ მას ლაპარაკი: „აჰა, ჩვენ ყველაფერი მივატოვეთ და შენ გამოგყევით.“

29 თქვა იესომ: „ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: არავინ არის, რომ ჩემი გულისთვის და სახარების გულისთვის მიეტოვებინოს სახლი ან ძმები, ან დები, ან მამა, ან დედა, ან ცოლი, ან შვილები, ან მიწები,

30 და ასწილად არ მიეღოს ახლა, ამჟამად, სახლები, ძმები და დები, დედები და შვილები, და მიწები ამ დევნასთან ერთად, ხოლო მომავალ საუკუნეში – საუკუნო სიცოცხლე.

31 მაგრამ ბევრნი პირველნი უკანასკნელნი იქნებიან, ხოლო უკანასკნელნი – პირველნი.“

იესო მესამედ იუწყება თავის სიყვდილზე

32 იერუსალიმს მიმავალ გზას რომ აღდგენ, წინ იესო მიუძღოდნენ და კრთოდნენ ისინი. თანმხლებთაც ეწინოდათ. კვლავ დაუძახა თორმეტს და დაუწყო ლაპარაკი იმაზე, თუ რა შეემთხვეოდა მას:

33 „აჰა, ჩვენ ავდივართ იერუსალიმს და კაცის ძე გადაეცემა მღვდელმთავრებსა და მწიგნობრებს; სასიკვდილო მსჯავრს დასდებენ და წარმართებს გადასცემენ;

34 შეურაცყოფენ მას, გაშოლტავენ, შეაფურთხებენ და მოკლავენ, მესამედ დღეს კი აღდგება.“

ხუბუჯეს ძენი

35 და მივიდნენ მასთან ზებედეს ძენი იაკობი და იოანე და უთხრეს: „მოძღვარო, გვინდა შეგვისრულო, რასაც გთხოვთ.“

36 მან უთხრა მათ: „რა გინდათ, რომ შეგისრულოთ?“

37 მათ უთხრეს მას: „ნება მოგვეცი, ერთი ჩვენგანი

შენს მარჯვნივ დაჯდეს და მეორე – მარცხნივ, შენს დიდებუაში.“

38 იესომ უთხრა მათ: „არ იცით, რას ითხოვთ. განა შეგიძლიათ ის სასმისი შესვთ, რომელსაც მე ვსვამ და ის ნათლობა მიიღოთ, რომლითაც მე ვინათლები?“

39 მათ უთხრეს: „შეგვიძლია.“ იესომ უთხრა მათ: „სასმისს, რომელსაც მე ვსვამ, შესვამთ და ნათლობით, რომლითაც მე ვინათლები, მონათლებით;

40 მაგრამ ჩემს მარჯვნივ ან მარცხნივ დაჯდომა ჩემზე არ არის, არამედ მათზე, ვისთვისაც გამზადებულია.“

41 და მოისმინა იმ ათმა და დაიწყეს დრტვინვა იაკობზე და იოანეზე.

42 იესომ უხმო მათ და უთხრა: „თქვენ იცით, რომ ისინი, ვინც ხალხების მთავრებად არიან მიჩნეულნი, ბატონობენ მათზე და მათი დიდებულნი ხელმწიფებენ მათზე.“

43 მაგრამ თქვენს შორის ასე ნუ იქნება, არამედ, ვი-

საც თქვენს შორის დიდობა სურს, ის თქვენი მსახური იყოს;

44 ვისაც თქვენს შორის პირველობა სურს, ის იყოს ყველას მონა.

45 რადგან ძე კაცისა არ მოსულა იმისათვის, რომ მას ემსახურონ, არამედ იმისათვის, რომ თავად ემსახუროს და მისცეს თავისი სული მრავალთა გამოსასყიდად.“

ბიხა ბახიკიმოსის

განუხიება

46 და მივიდნენ იერიხოს. იერიხოდან რომ გადიოდა, თავის მოწაფეებთან და დიდხალ ხალხთან ერთად, გზის პირას იჯდა ბრმა მათხოვარი, ტიმეს ძე, ბარტიმეოსი.

47 როცა გაიგო, იესო ნაზარეტელია, მორთო ყვირილი და ამბობდა: „იესო, დავითის ძეო, შემიწყალე!“

48 ბევრი უწყრებოდა მას, რომ გაერუმებინათ, მაგრამ უფრო მეტად ყვიროდა: „დავითის ძეო, შემიწყალე!“

49 და შედგა იესო და თქვა: „დაუძახეთ მას.“ და დაუძა-

ხეს ბრმას და უთხრეს: „ნუ გეშინია, აღეჭი, გეძახის.“

50 მან გადაიგდო მოსასხამი, ადგა და მივიდა იესოსთან.

51 მიუგო მას იესომ და თქვა: „რა გინდა, რომ გაგიკეთო?“ ბრმამ უთხრა: „რაბუნი, რომ თვალი ამეხილოს.“

52 იესომ უთხრა მას: „წადი, შენმა რწმენამ გვისწა.“ და მისცე ეხილა თვალი და გაედგინა მას გზაზე.

იუხსალიმში ზენით შესვლა.

„ოსანა მალატა შინა!“

11 როცა მიუახლოვდნენ იერუსალიმს, ბეთბაგეს და ბეთანის, ზეთისხილის მთასთან, გააგზავნა ორი თავისი მოწაფეთაგანი.

2 უთხრა მათ: „წადით სოფელში, თქვენს წინ რომ არის. როგორც კი შიგ შეხვალთ, მაშინვე იპოვით დაბმულ ჩოჩორს, რომელზეც ჭერ კაცი არ შემჯდარა. ახსენით და მომიყვანეთ.“

3 თუ ვინმემ გითხრათ: ამას რას შვრებითო? უთხა-

რომ, რომ უფალს სჭირდება და უმალ დაგიბრუნებთქო.“

4 წავიდნენ და იბოვეს ქუჩაში კართან დაბმული ჩოჩოჩი, და აუშვეს იგი.

5 იქ მდგომთაგან ზოგიერთმა უთხრა მათ: „რას შვრებით, რატომ ხსნით ჩოჩოჩს?“

6 მათ უთხრეს, როგორც იესომ უთხრათ, და მოეშვენ მათ.

7 და მიჰგვარეს ჩოჩოჩი იესოს. ზედ თავიანთი ტანისამოსი დაუფინეს და შეჰდა მასზე.

8 ბევრმა დაუფინა გზაზე მას თავისი ტანისამოსი, ზოგმა კი მინდორში მოჭრილი ტოტები.

9 წინ მიმავალნი და უკან მიმყოლნიც ღალადებდნენ: „ოსანა! კურთხეულ არს უფლის სახელით მომავალი!“

10 კურთხეულ არს ჩვენი მამის, დავითის მომავალი სამეფო! ოსანა, მაღალთა შინა!“

11 და შევიდა იესო იერუსალიმში, ტაძარში, და დაათვალიერა ყველაფერი. უკვე

გვიანი იყო და თორმეტათა ერთად გავიდა ბეთანიისაკენ.

ელვის ხის დანყეცა

12 მეორე დღეს, ბეთანიიდან რომ გავიდნენ, მოშვიდა.

13 შორიდან დაინახა გაფოთლილი ლეღვის ხე და წავიდა, რომ ზედ რამე ეხოვა. რომ მივიდა, ვერაფერი იპოვა ფოთლების მეტი. არ იყო ლეღვობის დრო.

14 მიუბრუნდა და უთხრა მას: „ნულარავინ ჭამოს უკუნისამდე ნაყოფი შენი!“ და გაიგონეს მისმა მოწაფეებმა.

კაძიხის განწმედა

15 და მივიდნენ იერუსალიმში და შევიდა ტაძარში იესო, და დაიწყო გამყიდველთა და მყიდველთა გამოჩრეკვა. მეკერამეთა დახლები და მტრედების გამყიდველთა მერხები ააყირავა.

16 არ ანებებდა, რაიმე გაეტარ-გამოეტარებინათ ტაძარზე.

17 და ასწავლიდა მათ და ეუბნებოდა: „არ სწერია, ჩე-

მი სახლი ყველა ხალხის სამლოცველო სახლად იწოდებაო? თქვენ კი ავაზაკთა ბუნაგად აქციეთ.“

18 გაიგონეს მღვდელმთავრებმა და ეძებდნენ, როგორ დაეღუპათ იგი, რადგან ეშინოდათ მისი, რაკი მთელი ხალხი გაოცებული იყო მისი მოძღვრებით.

19 როცა მოსალამოვდა, გვიდნენ ქალაქიდან.

20 დილით ჩაიარეს და დაინახეს, რომ ლეღვი ფესვებამდე გამხმარიყო.

21 და გაახსენდა პეტრეს და უთხრა მას: „რაბი, აჰა, ის ლეღვი, შენ რომ დასწყევლე, გამხმარა.“

22 მიუგო იესომ და უთხრა მათ:

23 „იქონიეთ ღვთის რწმენა. ჭეშმარიტად გეტყვით, რომ ვინც ეტყვის ამ მთას: აიწიე და ზღვაში ჩავარდო, და გულში არ შეეჭვდება, არამედ ირწმუნებს, რომ მისი სიტყვისამებრ მოხდება, აუსრულდება მას.

24 ამიტომ გეუბნებით: ყველაფერს, რასაც ლოცვა-

ში ითხოვთ, გწამდეთ, რომ მიიღებთ და თქვენი იქნება.

25 როცა ლოცვად დგახართ, მიუტევეთ, თუ რაიმე გაქვთ ვინმეს წინააღმდეგ, რათა თქვენმა მამამაც ზეცაში მოგტეოთ თქვენი შეცოდებანი.

26 ხოლო თუ თქვენ არ მიუტევებთ, არც თქვენი მამა, რომელიც ზეცაშია, მოგტევებთ თქვენს შეცოდებებს.“

მღვდელმთავრების შეხიობვა იესოს ხელმწიფებაზე

27 კვლავ მივიდნენ იერუსალიმში და, როცა იგი ტაძარში მიმოდიოდა, მღვდელმთავრნი, მწიგნობარნი და უხუცესნი მივიდნენ მასთან.

28 და უთხრეს მას: „რომელი ხელმწიფებით აკეთებ ამას? ან ვინ მოგცა შენ ეს ხელმწიფება?“

29 იესომ უთხრა მათ: „მეც გკითხავთ ერთ სიტყვას; მიპასუხეთ და მეც გეტყვით, რომელი ხელმწიფებით ვაკეთებ ამას.

30 იოანეს ნათლისცემა ზეციდან იყო თუ კაცთაგან?

აბა, მიბასუხეთ.“

31 ისინი ერთმანეთში ბჭობდნენ: თუ ვიტყვი, რომ ზეციდანო, გვეტყვის: მაშ რაღატომ არ იწამეთო მისი?

32 ხოლო თუ იტყვოდნენ: კაცთაგანო, ხალხისა ეშინოდათ, ვინაიდან ყველას მიაჩნდა, რომ იოანე ნამდვილად წინასწარმეტყველი იყო.

33 და მიუგეს იესოს და უთხრეს: „არ ვიცით.“ იესომ უთხრა მათ: „არც მე გეტყვით, რომელი ხელმწიფებით ვაკეთებ ამას.“

იგავი ბოხოკ მინისმუშაებზე

12 და დაიწყო მათთან იგავებით ლაპარაკი: „კაცმა ვაზი ჩაყარა, ღობე შემოავლო, საწნაყი ამოკეთა და შოგ კოწიო ჩადგა. ჩააბარა იგი მიწისმუშაებს და წავიდა.

2 უამმა რომ მოაწია, ერთი მონა გაუგზავნა მიწისმუშაკთ მიწისმუშაკთაგან ვენახის ნაყოფის მისაღებად.

3 მათ კი შეიბყრეს იგი, სცემეს და ხელცარიელი გაუშვეს.

4 კვლავ სხვა მონა გაუგზავნა. იგი თავში დაჭრეს და შეურაცხვეს.

5 სხვა გაგზავნა და მოკლეს ის. და კიდევ ბევრი სხვა. ზოგსა სცემეს და ზოგიც მოკლეს.

6 ჰყავდა ერთი საყვარელი ძე. ბოლოს ისიც გაუგზავნა მათ, თქვა: ჩემი ძის მოერიდებათო.

7 მიწისმუშაებმა უთხრეს ერთმანეთს: ეს მისი მემკვიდრეა. მოდიო, მოვკლათ და მემკვიდრეობა ჩვენ დავგრძეობო.

8 და შეიბყრეს იგი, მოკლეს და გადაადგეს ვენახიდან.

9 რას იზამს ვენახის პატრონი? მივა, ამოწვეტეს მიწისმუშაკთ და ვენახს სხვებს გადასცემს.

10 ნუთუ არ წავგიკითხავთ ეს წერილი: ‘ქვა, მშენებლებმა რომ დაიწუნეს, ქვაკუთხედად იქცა;

11 უფლისგან მოხდა ეს და საოცრებაა ჩვენს თვალში?’“

12 შეეცადნენ მის შეპყრობას, მაგრამ ხალხისა შეეშინ-

დათ, ვინაიდან მიხვდნენ, რომ მათზე თქვა ეს იგავი. და მიატოვეს იგი და წავიდნენ.

იესისხის გადასახადზე

13 და მიუგზავნეს მას ზოგიერთი ფარისევლთაგან და ჰეროდიანთაგან, რომ დაეჭირათ სიტყვაში.

14 მივიდნენ და უთხრეს: „მოძღვარო, ვიცით, რომ წრფელი ხარ და ყველას მიმართ მიუკერძოებელი, რადგან კაცთა მდგომარეობას არ უყურებ, არამედ სიწმინდელით ასწავლი ღვთის გზას. უნდა ვაძლიოთ ხარკი კეისარს თუ არა? მივცეთ თუ არ მივცეთ?“

15 მან იცოდა მათი თვალთმაქცობა და უთხრა მათ: „რატომ მცდით? მომიტანეთ დინარი, რომ დავხედო.“

16 მიუტანეს და მაშინვე უთხრა მათ: „ვისია ეს სახე და წარწერა?“ კეისრისაო, უთხრეს მას.

17 იესომ უთხრა მათ: „მიეცით კეისრისა კეისარს და ღვთისა – ღმერთს.“ და უკვირდათ მისი.

შეითხვა ხუცამი კიხინებაზე

18 და მივიდნენ მასთან აღდუკველნი, რომელნიც ამბობდნენ, აღდგომა არ არისო, და ჰქითხეს მას:

19 „მოძღვარო, მოსემ დავციწერა: ‘თუ ვინმეს მოუკვდება ძმა და დარჩება მას ცოლი, ხოლო შვილი არ დარჩება, მისმა ძმამ უნდა შეირთოს ის ცოლი და აღუდგინოს თესლი თავის ძმას’.

20 იყო შვიდი ძმა. პირველმა შეირთო ცოლი და ისეც მოკვდა, შთამომავლობა არ დარჩენია.

21 მეორემ შეირთო იგი და მოკვდა. არც მას დარჩენია შთამომავლობა. ასევე მესამემ.

22 შვილთაგან არც ერთს არ დარჩენია შთამომავლობა. ყველას შემდეგი დედაკაციც მოკვდა.

23 აღდგომისას, როცა აღდგებიან, რომელი მათგანის ცოლი იქნება, ის ხომ შვიდივეს ჰყავდა ცოლად?“

24 უთხრა მათ იესომ: „იმით ხომ არ ცდებით, რომ არ

იცით არც წერილები და არც ძალნი ღვთისა?“

25 რადგან მკვდრებით აღდგომისას არც ცოლს ირთავენ, არც თხოვდებიან, არამედ არიან, როგორც ანგელოზებიც ცაში.

26 ხოლო იმის თაობაზე, რომ მკვდრები აღდგებიან, ნუთუ არ ამოგიკითხავთ მოსეს წიგნში, როგორ უთხრა მაცელის ბუჩქთან ღმერთმა მას: ‘მე ვარ ღმერთი აბრაამისა, ღმერთი ისაკისა და ღმერთი იაკობისა?’

27 ღმერთი მკვდრებისა კი არაა, არამედ ცოცხლებისა. ძალიან სცდებით.“

უიღესი მცნება

28 მივიდა მასთან ერთი მწიგნობართავანი, რომელიც ყურს უდებდა მათ კამათს და იცოდა, რომ მან კარგი პასუხი გასცა მათ, და ჰკითხა: „რომელია უპირველესი მცნება?“

29 მიუგო იესომ: „პირველი არის ‘ისმინე, ისრაელ! უფალი, ღმერთი ჩვენი, ერთი უფალია.

30 შეიყვარე უფალი, ღმერთი შენი მთელი შენი გულით, მთელი შენი სულით, მთელი შენი გონებით, მთელი შენი შეძლებით.’ ეს არის პირველი მცნება.

31 მეორე არის: ‘შეიყვარე მოყვასი შენი, როგორც თავი შენი.’ ამთზე დიდი მცნება არ არსებობს.“

32 უთხრა მას იმ მწიგნობარმა: „ეკეთილი, მოძღვარო, ჰეშმარტება თქვი შენ, ვინაიდან ერთია და სხვა არავინ არის მის გარდა,

33 გიყვარდეს მთელი გულით, მთელი გონებით, მთელი სულით, მთელი ძალით, და გიყვარდეს მოყვასი, როგორც თავი შენი. ეს ყოველ სრულადდასაწველსა და შესაწირავზე მეტია.“

34 იესომ დაინახა, რომ მან გონივრულად უპასუხა, და უთხრა მას: „შორს არ დგახარ ღვთის სასუფეველისაგან.“ ამის შემდეგ ველარავინ შეებდა, რამე ეკითხა.

35 მიუგო იესომ და თქვა, როცა კვლავ ასწავლიდა ტაძარში: „როგორ ამბობენ

მწიგნობარნი, რომ ქრისტე დავითის ძეა?

36 თვითონ დავითმა თქვა სულიწმიდით: ‘უთხრა უფალმა ჩემს უფალს: დაჯექი ჩემს მარჯვენა, ვიდრე დაჯამობდე შენს მტარზე შენს ფერხთა სადგამად.’

37 თვითონ დავითი უფალს უწოდებს მას და როგორღა არის მისი ძე?“ მრავალი ხალხი უსმენდა მას მოწადინებით.

38 და თქვა თავისი მოძღვრებიდან: „ერიდეთ მწიგნობრებს, რომელთაც გრძელი სამოსლით სიარული და მოედნებზე მოკითხვანი უყვართ;

39 ხოლო სინაგოგებში – წინა რიგები და ნადიმებზე – წინა ადგილები.

40 რომელიც ჰამენ ქვრივთა სახლებს და მოსაჩვენებლად დიდხანს ლოცულობენ, ისინი უფრო დიდ სასჯელს მიიღებენ.“

ქვივის ოხი ეპატა

41 იჯდა საგანძურის წინ იესო და ხედავდა, როგორ ყრი-

და ხალხი ფულს საგანძურში. მრავალმა მდიდარმა ბერი ჩაყარა.

42 მოვიდა ერთი ღარიბი, ქვრივი დედაკაცი და ჩალო ორი ლეტა, რომელიც კოდრანტს შეადგენს.

43 დაუძახა მან თავის მოწაფეებს და უთხრა: „ჰეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: ამ ღარიბმა ქვრივმა საგანძურში ყველა ჩამდებზე მეტი ჩალო.

44 ვინაიდან ყველამ თავისი მოჭარბებულიდან ჩალო, ამან კი თავისი სინაკლულიდან ჩალო, ყველაფერი, რაც კი სასიცოცხლოდ გააჩნდა.“

სინანახუნება

იუხუსაღიმის დანტეხვაზე

13 როცა ტაძრიდან გამოდოდა, ერთმა მოწაფეთაგანმა უთხრა: „შეხედე, მოძღვარო, რა ლოდებია და რა შენობები!“

2 იესომ უთხრა მას: „ხედავ ამ დიდ შენობებს? ქვა ქვაზე არ დარჩება აქ, რომ არ ჩამოიქცეს.“

3 როცა ზეთისხილის მთაზე იჯდა ტაძრის გასწვრივ,

ჰკითხეს მას განმარტოებით მყოფმა პეტრემ, იაკობმა, იოანემ და ანდრია:

4 „გვითხარი, როდის მოხდება ეს, და რა იქნება იმის ნიშანი, როცა ყოველივე ეს უნდა მოხდეს?“

5 იესომ დაუწყო მათ ლაპარაკი: „გაფრთხილდით, რომ არავინ შეგაცდინოთ,

6 რადგან ბევრნი მოვლენ ჩემი სახელით და იტყვიან, მე ვარო, და მრავალს შეაცდენენ.

7 როცა მოისმენთ ომებზე და ომების ხმებზე, ნუ შეძრწუნდებით: ეს უნდა მოხდეს, მაგრამ ჭერ კიდევ არ არის აღსასრული.

8 აღდგება ერი ერის წინააღმდეგ და სამეფო სამეფოს წინააღმდეგ. იქნება მიწისძვრები ადგილ-ადგილ და შიმშილობები. ეს მშობიარობის ტკივილთა დასაწყისია.

წინასწარმეტყველება ანჯავხე. სქინწინასწარმეტყველები

9 „თქვენ კი მიხედეთ თქვენს თავს: გადაცემენ სამსჯავროზე, გცემენ სინა-

ვოგებში, განმგებელთა და მეფეთა წინაშე წარსდგებით ჩემს გამო, მათ წინაშე დასამოწმებლად.

10 ჭერ სახარება უნდა ექადაგოს ყველა ერს.

11 როცა წაგიყვანენ გადასაცემად, ნუ იზრუნებთ წინასწარ, რა ილაპარაკოთ; არამედ, რაც იმ ჟამს მოგეცემათ, ის ილაპარაკეთ, ვინაიდან თქვენ კი არ ილაპარაკებთ, არამედ სულიწმიდა.

12 ძმა ძმას გადასცემს სასიკვდილოდ და მამა – შვილს. აღდგებიან შვილები მშობლების წინააღმდეგ და ხოცავენ მათ.

13 მოძულეებულნი იქნებით ყველას მიერ ჩემი სახელის გამო. ხოლო ვინც ბოლომე მოითმენს, გადარჩება.

14 როცა იხილავთ ვატიანლების სიბილწეს იქ, სადაც არ ხაშს, იუდეაში მყოფმა მთებს მიაშუროს;

15 ვინც ერდოზე იქნება, ნუ ჩამოვა და ნურც შევა შინ რაიმეს გამოსატანად;

16 ვინც მინდორში იქნება, ნუ დაბრუნდება უკან თავი-ნი სამოსლის გამოსატანად,

17 ხოლო ვაი ორსულებს და მეძუძურებს იმ დღეებში!

18 ილოცეთ, რომ ეს ზამთარი იმ არ მოხდეს,

19 ვინაიდან იმ დღეებში ისეთი გასაჭირი იქნება, რომლის მსგავსი არ ყოფილა ქვეყნის დასაბამიდან, რომელიც შექმნა ღმერთმა, დღევანდელ დღემდე, და აღარც არასოდეს იქნება.

20 უფალს რომ არ შეემოკლებინა ის დღეები, ვერა ხორციელი ვერ გადარჩებოდა. მაგრამ ის დღეები შეამოკლა იმ რჩეულთათვის, რომლებიც მან ამოირჩია.

21 მაშინ თუ ვინმე გეტყვით: აჰა, აქ არისო ქრისტე, ან: აჰა, იქო, არ ერწმუნოთ.

22 ვინაიდან აღდგებიან ცრუქრისტეები და ცრუწინასწარმეტყველები და მოიმოქმედებენ სასწაულებსა და ნიშნებს, რათა რჩეულნი შეაცდინონ, თუ კი შეძლებენ.

23 თქვენ კი გაფრთხილდით. წინასწარ გითხარით ყველაფერი.

24 მაგრამ იმ დღეებში, იმ გასაჭირის შემდგომ, მზე დაბნელდება და მთვარე აღარ გამოსცემს თავის ნათელს.

25 იქნება ვარსკვლავთა ცვენა და შეირყევიან ციური ძალები.

26 მაშინ იხილავენ კაცის ძეს, ღრუბლებზე მომავალს დიადი ძალით და დიდებით.

27 მაშინ იგი წარგზავნის თავის ანგელოზებს და შეკრებენ მის რჩეულებს ოთხთავ ქართავან, მიწის კიდვიდან ცის კიდემდე.

იფხიზლეთ და იცოცეთ

28 „ღედვისაგან ისწავლეთ მაგალითი: როცა მისი რტოები დარბილდება და შეფოთლება, იცით, რომ ახლოა ზაფხული.

29 ასევე, როცა იხილავთ, რომ ეს ყოველივე ხდება, იცოდეთ, რომ კარსაა მომდგარი.

30 ჰეშმართად გეუბნებით თქვენ: არ გადაივლის ეს თაობა, ვიდრე ყოველივე ეს არ მოხდება.

31 ცა და მიწა გადავლენ, ჩემი სიტყვები კი არ გადავლენ.

32 მაგრამ იმ დღეზე და უამრებ არავინ იცის, არც ციურმა ანგელოზებმა, არც ძემ, არამედ მხოლოდ მამამ.

33 იფრთხილეთ, იფხიზლეთ და ილოცეთ, რადგან არ იცით, როდის დადგება ის ყამი.

34 როგორც შორ გზაზე მიმავალმა კაცმა მიატოვოს თავისი სახლი, თავის მონებს მისცეს ხელმწიფება და ყველას თავისი საქმე მიუჩინოს და მეკარეს უბრძანოს ფხიზლად ყოფნა,

35 ისე იფხიზლეთ, რადგან არ იცით, როდის მოვა სახლის პატრონი – საღამოით თუ ულაამისას, მამლის ყვირლზე თუ განთიადისას,

36 რათა მოულოდნელად რომ მოვიდეს, მძინარენი არ გპოვოთ.

37 რასაც თქვენ გეუბნებით, ყველას ვეუბნები: იფხიზლეთ.“

იესოს ცხება ძვირფასი ნელსაცხებილი

14 ორი დღის შემდეგ პასეისა და უფუარობის დღესასწაული იყო. მღვდელმთავარნი და მწიგნობარნი ეძიებდნენ, როგორ შეეპყროთ იგი მზაკვრობით და მოეკლათ.

2 და ამბობდნენ: ოღონდ დღესასწაულზე არა, რათა ხალხი არ აღშფოთდესო.

3 როცა იესო ბეთანიასი იყო, სიმონ კეთროვნის სახლში, და ინახად იჯდა, მივიდა დედაკაცი, რომელსაც ალებასტრონის ჭურჭლით ჭქონდა და სუფთა ნელსაცხებილი ძვირად ღირებული ნარდისა. და გატეხა მან ალებასტრონი და თავზე დაასხა მას.

4 იყვნენ ზოგიერთნი, რომლებიც აღშფოთებით ლაპარაკობდნენ ერთმანეთში: ასე რად დაიხარჯა ნელსაცხებილი?

5 ხომ შეიძლებოდა ამ ნელსაცხებლის გაყიდვა სამას დინარზე მეტად და დარიბებისათვის დარიგება? და კიცხავდნენ მას.

6 იესომ თქვა: „მოეწვიეთ მაგას, რატომ აწუხებთ? მაგან ხომ სიკეთე მიყო.

7 ვინაიდან ღარიბნი მუდამ თქვენთანა გყავთ და, თუკი მოსურვებთ, შეგიძლიათ სიკეთე უყოთ მათ. მე კი მუდამ არ გეყოლებით.

8 მან ის გააკეთა, რაც შეეძლო: წინასწარ სცხო ჩემს სხეულს დასამარხავად.

9 ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: სადაც კი იქადაგებენ სახარებას მთელ სოფელში, იტყვიან, რაც მან გააკეთა, მის მოსაგონებლად.“

ბოლო სჯიობა.

სუხი და ღვინო

10 იუდა ისკარიოტელი, ერთი იმ თორმეტთაგანი, წავიდა მღვდელმთავრებთან, რათა გაეცა იგი.

11 მათ მოისმინეს, გაიხარეს და აღუთქვეს მას ვერცხლის მიცემა. ის კი მარჯვე შემთხვევას ეძებდა, რათა გაეცა იგი.

12 უფუარობის პირველ დღეს, როცა საპასეო კრავი იკვლებოდა, მისმა მოწა-

ფეებმა უთხრეს მას: „სად გინდა, რომ წავიდეთ და მოვიმზადოთ საქმელად პასეი?“

13 ვაგზავნა ორი თავისი მოწაფეთაგანი და უთხრა მათ: „წადით ქალაქში და შემოგეყრებათ კაცი, რომელსაც კოკით წყალი მოაქვს. გაჰყევით მას

14 სადაც შევა, უთხარიოთ სახლის პატრონს: ‘მოძღვარმა თქვა: სად არის ჩემი სასტუმრო ოთახი, ჩემს მოწაფეებთან ერთად რომ ვჭამო პასეი?’

15 ის გიჩვენებთ ზემოთვალს, მოფარდაგებულსა და გამზადებულს. იქ მოვიგებვადეთ.“

16 და გამოვიდნენ მისი მოწაფეები, შევიდნენ ქალაქში და იპოვეს, როგორც მას უთხრა, და მოამზადეს პასეი.

17 რომ მოსალამოვდა, თორმეტთან ერთად მოვიდა იგი.

18 როცა ისხდნენ და ჭამდნენ, იესომ თქვა: „ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: ერთი თქვენგანი, რომელიც

ჩემთან ერთად ჭამს, გამცემს მე.“

19 ისინი დანაღვლიანდნენ და ჰკითხეს საითათოდ: „მე ხომ არა ვარ?“

20 მან უთხრა მათ: „ერთი თორმეტთაგანი, ჩემთან ერთად ჯამში ჩამწობი.“

21 რადგან კაცის ძე მიდის, როგორც დაწერილია მასზე, მაგრამ, ვაი იმ კაცს, ვის მიერაც გაიცემა ძე კაცისა. იმ კაცისათვის უმჯობესი იქნებოდა, არ დაბადებულიყო.“

22 როცა ისინი ჭამდნენ, აიღო იესომ პური, აკურთხა, დატეხა, მისცა მათ და თქვა: „აიღეთ და ჭამეთ – ეს ჩემი სხეულია!“

23 აიღო სასმისი, მადლი შესწირა და მისცა მათ. და იქიდან შესვა ყველამ.

24 უთხრა მათ: „ეს არის ჩემი სისხლი ახალი აღთქმისა, მრავალთათვის დაღვრილი.“

25 ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: მეტს აღარ შევსვამ ვაზის ნაყოფისაგან იმ დღემდე, როცა შევსვამ ახალს ღვთის სასუფეველში.“

ნინსანახუნება პეტრეს მიუჩ უახლოვებაზე

26 ივალბეს და გავიდნენ ზეთისხილის მთაზე.

27 უთხრა მათ იესომ: „ყველანი ცდუნდებით, ვინაიდან დაწერილია: ‘დავკემ მწყემსს და გაიფანტებიან ცხვრები.’“

28 ხოლო ჩემი აღდგომის მერე წინ წავიდვებით გალილეაში.“

29 პეტრემ უთხრა მას: „თუნდაც ყველანი ცდუნდნენ, მაგრამ მე არა!“

30 უთხრა მას იესომ: „ჭეშმარიტად გეუბნები შენ: ამალამ, სანამ მამალი ორჯერ იყივლებდეს, სამჯერ უარმყოფ.“

31 ის კი მეტი თავგამოდებით ეუბნებოდა: თუნდაც რომ მოკვდენ შენთან ერთად, არ უარგყოფო. ასევე ამბობდნენ სხვებიც.

გეთსიმანიაში ოცვა

32 მივიდნენ ადგილზე, რომლის სახელია გეთსიმანია, და უთხრა თავის მოწაფეებს: „ისხედით აქ, სანამ ვლოცულობ.“

33 და წაიყვანა თავისთან პეტრე, იაკობი და იოანე. და იწყო წუხილი და ურვა.

34 უთხრა მათ: „სასიკვდილოდ არის დამწუხრებული ჩემი სული. იყავით აქ და იფხიზლიეთ.“

35 ცოტა გაიარა, დაემხო მიწაზე და ლოცულობდა, რათა, თუ შესაძლებელი იყო, ასცდენოდა ეს ყაში.

36 თქვა: „აბბა, მამაო, შენთვის ყოველივე შესაძლებელია. ამაცილე ეს სასმისი. მაგრამ არა რაც მე მსურს, არამედ, რაც – შენ.“

37 მოვიდა და ნახა ისინი მძინარენი და უთხრა პეტრეს: „სიმონ, გძინავს? ვერ შესძელი, ერთ საათს გეფხიზლა?“

38 იფხიზლიეთ და ილოცეთ, რომ არ ჩავარდეთ განსაცდელში. სული მხნეა, ხოლო ხორცი უძლური.“

39 კვლავ წავიდა, ლოცულობდა და იმავე სიტყვებს ამბობდა.

40 მობრუნდა და მძინარენი ჰპოვა ისინი, ვინაიდან თვალები დამძიმებოდათ;

და არ იცოდნენ, რა ებასუხათ მისთვის.

41 და მოვიდა მესამედ და უთხრა მათ: „თქვენ ისევ გძინავთ და ისვენებთ? კმარა. მოვიდა ყაში. აჰა, კაცის ძე გაიცემა ცოდვილთა ხელთ.“

42 ადქიეთ, წავიდეთ. აჰა, მოახლოვდა ჩემი გამცემი.“

გაცემა იუდას მიუჩ.

მონათხუების გაფანტვა

43 კიდევ ლაპარაკობდა, რომ აჰა, მოვიდა იუდა, ერთი თორმეტთაგანი, და მასთან ერთად ხალხი მახვილებით და კეტებით – მღვდელმთავართაგან, მწიგნობართაგან და უხუცესთაგან.

44 მის გამცემს მიეცა მათთვის ნიშანი და ეთქვა: „ვიხსნა მე ვეამბორები, ის არის იგი, შეიბჰართ და დაცვით წაიყვანეთ.“

45 როცა მოვიდა, მყისვე მიეჭრა მას და უთხრა: „რაბი!“ და ეამბორა.

46 მათ კი ხელი დაადეს მას და შეიპყრეს იგი.

47 ერთმა იქ მდგომთაგანმა იძრო მახვილი, დასცხო

მღვდელმთავრის მონას და ყური ჩამოათალა.

48 მიუგო იესომ და უთხრა მათ: „განა ავაზაკი ვარ, მახვილებითა და კეტებით რომ მოხვედით ჩემს შესაპყრობად?“

49 ყოველდღე თქვენთან ვიყავი ტაძარში და გასწავლიდით, და არ შეგიპყრივართ. მაგრამ, დაე, აღსრულდეს წერილები.“

50 და მიატოვეს იგი და ყველანი გაიქცნენ.

51 ერთი ვიღაც ჭაბუკი, რომელსაც შიშველ სხეულზე ტილო მოესხა, მიჰყვებოდა მას და შეიპყრეს იგი.

52 შეატოვა ტილო და შიშველი გაიქცა.

იესო სინედრიონის წინაშე.

პეტრეს მიუხაყობა

53 მიიყვანეს იესო მღვდელმთავართან. და თავი მოიყარა ყველა მღვდელმთავარმა, უხუცესმა და მწიგნობარმა.

54 პეტრე შორიდან მიჰყვებოდა მას, თვით მღვდელმთავრის ეზომდე, და დაჯდა

მსახურებთან და ცეცხლს მიეფიცა.

55 მღვდელმთავარი და მთელი სინედრიონი ეძებდნენ მოწმობას იესოს წინააღმდეგ, რათა მოეკლათ იგი, მაგრამ ვერ პოულობდნენ.

56 მრავალი სწამებდა ცილს, მაგრამ ეს მოწმობანი ერთმანეთს არ ემთხვეოდა.

57 ზოგნი წამოდგნენ და ცილს წამებდნენ მას, ამბობდნენ:

58 ჩვენ მოვუსმინეთ, რომ ლაპარაკობდა: მე დავანგრეე ამ ხელოთქმნილ ტაძარს და სამ დღეში ავაშენებ სხვას, ხელოთქმნიელსო.

59 მაგრამ არც მათი მოწმობანი ემთხვეოდა ერთმანეთს.

60 დადგა მღვდელმთავარი შუაზე და ჰკითხა იესოს: „არაფერს უპასუხებ? რა არის, რასაც ესენი შენს წინააღმდეგ მოწმობენ?“

61 ის დუმდა და არაფერს პასუხობდა. კვლავ ჰკითხა მას მღვდელმთავარმა: „შენა ხარ ქრისტე, ძე კურთხეულისა?“

62 იესომ თქვა: „მე ვარ. თქვენ იხილავთ კაცის ძეს და

ლის მარჯნივ მჯდომარეს და ცის ღრუბლებში მომავალს.“

63 მღვდელმთავარმა შემოიხია სამოსელი და თქვა: „რადღე გვინდა მოწმინი?“

64 თქვენი მოისმინეთ გმობა. რას იტყვივთ?“ მაშინ ყველამ დასდო მსჯავრი მას, როგორც სიკვდილის თანამდებს.

65 ზოგიერთებმა დაუწყეს მას ფურთხება; სახე დაუბურეს და სცემდნენ, და ეუბნებოდნენ: იწინასწარმეტყველეო, და მსახურნი სილას აწნავდნენ.

66 როცა პეტრე ქვემოთ, ეზოში იყო, მივიდა მასთან მღვდელმთავრის ერთი მხევალთაგანი.

67 დაინახა ცეცხლს მიფიცებული პეტრე, დააკვირდა და უთხრა: „შენც იესონაზარეველთან ერთად იყავი.“

68 მან უარყო და თქვა: არ ვიცი და არც მესმის, რას ამბობთ. და პეტრე გავიდა ეზოს გარეთ, და იყვილა მამალმა.

69 მხევალმა დაინახა იგი და კვლავ უთხრა იქ მდგომებს: ესეც იმათაგანიაო.

70 მან კვლავ უარყო. მცირეხნის შემდეგ იქ მდგომებმა კვლავ უთხრეს პეტრეს: „ნამდვილად იმათაგანი ხარ, რადგან შენც გალილეველი ხარ, კილოზეც გეტყობა.“

71 და დაიწყო მან თავის წყევლა და ფიცალი: არ ვიცნობ იმ კაცს, ვისზეც მელაპარაკებითო.

72 მისივე მეორედ იყვილა მამალმა და პეტრეს გაახსენდა სიტყვა, რომელიც იესომ უთხრა, სანამ მამალი ორჯერ იყვილებდეს, სამჯერ უარყოფო. გაახსენდა და ატირდა.

იესო ჰილათეს წინაშე

15 მისივე დილაადრი ანად მღვდელმთავრებმა უხუცესებთან, მწიგნობრებთან და მთელ სინედრიონთან ერთად მოითათბირეს და შეკრეს იესო, წაიყვანეს და პილატეს გადასცეს.

2 და ჰკითხა მას პილატემ: „შენა ხარ იუდეველთა

მეფე?“ ხოლო მან მიუგო და უთხრა: „შენ ამბობ.“

3 მღვდელმთავარი ბევრ რამეს აბრალებდნენ მას.

4 პილატემ კვლავ ჰკითხა მას: „არაფერს უპასუხებ? ხედავ, რამდენს გაბრალებენ?“

5 მაგრამ იესო აღარაფერზე პასუხობდა და ეს აოცებდა პილატეს.

6 დღესასწაულზე იგი უთავისუფლებდა ხოლმე მათ ერთ პატიმარს, ვისზეც სთხოვდნენ.

7 და იყო ვინმე ბარაბად წოდებული, მემბოხებთან ერთად შებორკილი, რომელთაც ამბოხისას მკვლელობა ჩაედინათ.

8 ავიდა ხალხი და დაუწყო იმის თხოვნა, რასაც იგი ჩვეულებებისამებრ უსრულებდა მათ.

9 პილატემ მიუგო მათ და უთხრა: „გინდათ გაგითავისუფლოთ იუდეველთა მეფე?“

10 ვინაიდან იცოდა, რომ მღვდელმთავრებმა შურით გადასცეს იგი.

11 მაგრამ მღვდელმთავრებმა აავლიანეს ბრბო, რომ ბარაბა გაეთავისუფლებინა მათთვის.

12 პილატემ კვლავ მიუგო და უთხრა: „რაღა ვუყო მას, ვისაც თქვენ იუდეველთა მეფეს უწოდებთ?“

13 მათ კვლავ იყვირეს: „ჯვარს აცვი იგი!“

14 პილატემ უთხრა მათ: „რა ბოროტება ჩაიდინა?“ მაგრამ ისინი უფრო მეტად აყვირდნენ: „ჯვარს აცვი იგი!“

15 პილატემ, რომელსაც სურდა ხალხის დაკმაყოფილება, გაუთავისუფლა მათ ბარაბა, ხოლო იესო გამოლტვის შემდეგ გადასცა, რათა ჯვარს ეცვათ.

გოლგოთა

16 ჯარისკაცებმა შეიყვანეს იგი იმ ეზოს შიგნით, ანუ პრეტორიაში, და შეკრიბეს მთელი რაზმი.

17 შემოსეს იგი ძოწეულით და დაადგეს ეკლისგან დაწნული გვირგვინი.

18 და დაუწყეს მას მისალ-

მება: „გიხაროდეს, იუდეველთა მეფე!“

19 ლერწამს ურტყამდნენ თავში, აფურთხებდნენ და მუხლმოყრილნი სცემდნენ თავყანს.

20 როცა შეურაცყვეს, გახადეს ძოწეული და მისივე ტანსაცმელი ჩააცვეს, და გამოიყვანეს, რომ ჯვარს ეცვათ.

21 აიძულეს ერთი გამკლელი, სიმონ კვირინელი, აღექსანდრეს და რუფუსის მამა, რომელიც მინდვრიდან მოდიოდა, ეზიდა მისი ჯვარი.

ჯახზე სიჯელი და მისი მონშეები

22 და მიიყვანეს იგი იმ ადგილას, რომელსაც ჰქვია გოლგოთა, რაც ნიშნავს თხემის ადგილს.

23 და მაწოდეს მას მურნარევი ღვინო დასალევად, მაგრამ არ მიიღო.

24 და ჯვარს აცვეს და გაიყვეს მისი სამოსელი წილის ყრით – ვის რა ერგებოდა.

25 მესამე საათი იყო, როცა ჯვარს აცვეს იგი.

26 იყო წარწერილი წარწერა მისი ბრალდებისა: „მეფე იუდეველთა.“

27 მასთან ერთად ჯვარს აცვეს ორი ავაზაკი, ერთი მის მარჯვნივ და მეორე მარცხნივ.

28 და აღსრულდა წერილი, რომელშიც ნათქვამია: „ბოროტმოქმედთა შორის შეირაცხა“.

29 გამკლელები თავს აქნევდნენ და გამოზდნენ მას და ამბობდნენ: „ეჰე, ტაძრის დამანგრეველო და სამ დღეში ამშენებელო,

30 იხსენ საკუთარი თავი და გადმოდი ჯვრიდან!“

31 ასევე მღვდელმთავარნი, მწიგნობრებთან ერთად, დასცინოდნენ და ერთმანეთს ეუბნებოდნენ: „სხვებს იხსნიდა, საკუთარი თავის სხნა კი არ შეუძლია.“

32 ქრისტე, მეფე ისრაელით, რომ მოვიდეს ახლა ჯვრიდან, რომ ვინილოთ და ვირწმუნოთ.“ მასთან ჯვარცმულებიც ლანძღავდნენ მას.

33 მეექვსე საათზე ბნელმა მოიცვა მთელი ქვეყანა მეცხრე საათამდე.

34 მეცხრე საათზე შესძახა იესომ დიდი ხმით: „ელოი, ელოი, ლამა საბაქთანო?“ რაც ნიშნავს: ღმერთო ჩემო, ღმერთო ჩემო, რად მიმატოვე?

35 იქ მდგომთაგან ზოგიერთებმა მოისმინეს და თქვეს: აჰა, ელიას უხმობსო იგი.

36 ერთი ვიღაც გაიქცა, ღრუბელი ძმრით გაჟლინთა, წამოთავო ლერწამზე და მიაწოდა დასალევად, თან ამბობდა: აბა, ვნახოთ, თუ მოვა ელია მის ჩამოსახსნელადო.

37 იესომ ხმამალა შესძახა და სული განუტევა.

38 და ტაძრის კრეტსაბმელი ორად გაიპო, თავიდან ბოლომდე.

39 როცა მის წინაშე მდგომმა ასისთავმა დაინახა, რომ ასე შესძახა და განუტევა სული, თქვა: „ჭეშმარიტად ღვთის ძე იყო ეს კაცი.“

40 აქ იყვნენ ქალებიც, რომლებიც შორიდან უმზერდნენ. მათ შორის მარიამ მაგდალელიც, იაკობ მცირისა და იოსეს დედა მარიამი, და სალომე,

41 რომელნიც მაშინ, როცა ის გალილეაში იყო, თან დაჰყვებოდნენ და ემსახურებოდნენ მას. ასევე მრავალი სხვაც, რომლებიც მასთან ერთად ამოვიდნენ იერუსალიმს.

იესოს დაკრძალვა

42 როცა მოსალამოვდა, რაკი იყო პარასკევი, ანუ შაბათის წინადღე,

43 მოვიდა იოსებ არიმათელი, მრჩეველთა გამოჩენილი წევრი, რომელიც თავდაც მოელოდა ღვთის სასუფეველს, თამამად შევიდა პილატესთან და გამოითხოვა იესოს გვამი.

44 პილატეს გაუკვირდა, რომ იგი უკვე მკვდარი იყო. დაუძახა ასისთავს და ჰკითხა: „დიდო ხანი მოკვდა?“

45 ეს რომ შეიტყო ასისთავისაგან, უბოძა იოსებს გვამი.

46 და მან იყიდა ტილო, გარდმოსხნა იგი, შემოახვია ტილო და დაასვენა სამარხში, რომელიც კლდეში იყო გამოკვეთილი, და ლოდი მიავგორა სამარხის კარზე.

47 მარიამ მაგდალელმა და მარიამმა, – იესოს დედამ – დაინახეს, სადაც დაასვენეს იგი.

ქალები ცახივს სამარხთან

16 შაბათი რომ გავიდა, მარიამ მაგდალელმა, მარიამ იაკობისამ და სალომემ იყიდეს სურნელებანი, რომ მისულიყვნენ და ეცხოთ მისთვის.

2 შვიდეულის პირველ დღეს, დილაადრიანად მივიდნენ სამარხთან, მზის ამოსვლისას.

3 ერთმანეთში ამბობდნენ: ვინ გადაგვიგორებს ლოდს სამარხის კარიდანო?

4 გაიხედეს და დაინახეს, რომ ლოდი გადაგორებულა, ძალიან დიდი კი იყო.

5 და შევიდნენ სამარხში და დაინახეს მარჯვნივ მჯდომარე ჭაბუკი, სპეტაკი სამოსლით შემოსილი, და შეშფოთდნენ.

6 მან უთხრა მათ: „ნუ შეშფოთდებით! თქვენ ეძებთ ჯვარცმულ იესო ნაზარეველს. იგი აღდგა, აქ არ არის. აჰა, ადგილი, სადაც ის დაასვენეს.“

7 მაგრამ წადით, უთხარით მის მოწაფეებს და პეტრეს: აჰა, წინ მიგიძღვით იგი გალილეისაკენ. იქ ნახავთ მას, როგორც ნათქვამი აქვს თქვენთვის.“

8 გამოვიდნენ და გაიქცნენ სამარხიდან, რადგან აცხცახებული და თავზარდაცემული იყვნენ. არავის არაფერი უთხრეს, რადგან ეშინოდათ.

იესო ევინება მონაფეებს

9 შვიდეულის პირველ დღეს ადრე აღმდგარი პირველად ეჩვენა მარიამ მაგდალელს, რომლისგანაც შვიდი ეშმაკი განდევნა.

10 ისიც წავიდა და შეატყობინა მათ, ვინც მასთან იყვნენ ხოლმე – მგლოვიარეთ და მოტიარათ.

11 ხოლო მათ, როცა მოისმინეს, რომ ცოცხალია და მარიამმა იხილა იგი, არ ირწმუნეს.

12 ამის შემდეგ სხვა სახით ეჩვენა ორ მათგანს, როცა დაბისკენ მიდიოდნენ.

13 ისინი მივიდნენ და სხვებს შეატყობინეს, მაგრამ არც ამათი ირწმუნეს.

14 მოგვიანებით ეჩვენა თერთმეტს, ინახით მსხდართ, და უსაყვედურა ურწმუნობა და გულქვაობა, რადგან არ ირწმუნეს მათი, რომლებმაც აღმდგარი იხილეს იგი.

15 უთხრა მათ: „მოედეთ მთელს სოფელს და უქადაგეთ სახარება ყოველ ქმნილებას.

16 ვინც ირწმუნებს და მოინათლება, გადარჩება. ვინც არ ირწმუნებს, მსჯავრი დაედება.

17 ეს სასწაულები იქნება მორწმუნეთა თანმხლები: ჩემი სახელით ეშმაკებს განდევნიან, ახალი ენებით ილაპარაკებენ,

18 ხელში გველებს აიყვანენ და, თუნდაც რაიმე სასიკვდილო შესვან, არ ავნებთ. ავადმყოფებს ხელებს დაასხამენ და განიკურნებიან ისინი.“

ამალება

19 ასე, მათთან საუბრის შემდეგ უფალი იესო ამაღლდა ზეცად და დაჯდა ღვთის მარჯვნივ.

20 ისინიც წავიდნენ და ქადაგებდნენ ყველგან. და უფალი შეეწეოდა მათ და განამტკიცებდა სიტყვას თანამდევნი სასწაულებით. ამინ.